

Звіт команди Юрія Левченка

Шановні мешканці Шевченківського району!

Восени 2014 року ви довірили мені представляти ваші інтереси у Верховній Раді - головному законодавчому органі України. Це були непрості чотири з половиною роки, але для мене було честю працювати вашим представником і я пишаюся тим, що жодного разу не голосував в Парламенті всупереч вашим інтересам. Дякую вам за надану можливість служити Україні та українському народу!

Але, час швидко промайнув і ось вже 21 липня знову відбудуться вибори до Верховної Ради України. Важливо розуміти, що для кожного українця парламентські вибори є набагато важливішими, ніж вибори президента, бо саме депутати Верховної Ради призначають Кабінет міністрів України, голосують за керівників силових структур, затверджують принципи формування судів. Це народні депутати визначають, на чий користь працюватимуть ті чи інші закони, затверджують загальнодержавні програми економічного, науково-технічного, соціального розвитку, ухвалюють Державний Бюджет і внесення змін до нього тощо.

Тому саме від якості складу Верховної Ради залежить якість життя кожного українця. А від вибору кожного українця залежить наскільки цей склад буде якісним, скільки гідних та порядних людей буде в Парламенті.

Разом з тим, будучи депутатом від 223 округу - від Шевченківського району Києва - всі ці неповних 5 років своєї каденції, окрім законодавчої роботи, я також присвятив захисту інтересів місцевої грома-

ди. Щиро вірю в те, що українська столиця має бути не просто адміністративним центром країни, але й подавати реальний приклад того, як має розвиватися кожне українське місто.

На жаль, поки що, замість прикладу європейської столиці, ми бачимо іншу картину. Численні проблеми, породжені неякісною роботою київської влади та корупційними рішеннями більшості депутатів Київради та їхнім очільником - міським головою Віталієм Кличком, заповнили наше місто. Ситуацію лише погіршують дії корупціонерів в Парламенті, які ухвалюють рішення здебільшого в інтересах своїх господарів-олігархів, а не на користь більшості киян.

Наслідки кожен з нас відчуває на собі. Проблеми в сфері ЖКГ, корупційні скандали, необґрунтовані ціни на проїзд і комунальні послуги, знищення життєвого простору, транспортний колапс, втрата відчуття безпеки на вулицях... На ці, та багато інших проблем регулярно скаржаться кияни, які відвідують мою приймальню (вул. Татарська, 3/2). Проте, попри все, ми з вами разом довели, що громада може ефективно відстоювати власні права та інтереси. Довели це, захищаючи зелені зони від будівельної мафії, рятуючи наш спільний життєвий і громадський простір від бандитів, що намагаються його знищити. Довели, не забуваючи і про щоденну рутинну роботу, яка часто полягала в банальному змушуванні комунальних служб та органів місцевої виконавчої влади просто виконувати їхні обов'язки,

покладені на них законом та їхніми виборцями.

Народний депутат не розпоряджається бюджетними коштами і не керує комунальними службами, не будує мостів та не ремонтує будинків. Це є виключно у повноваженнях виконавчої влади. Проте він має повноваження від імені громади вимагати від виконавчої влади забезпечення прав, інтересів та потреб громадян. Виконавча влада (наприклад у Києві це міський голова Віталій Кличко та його «вертикаль») на жаль не зобов'язані виконувати вимоги народного депутата, але змушені на них аргументовано відповідати й це може бути дуже корисним інструментом, в парі з активністю громади.

Закликаю вас використовувати цю можливість. Активна громада, за допомогою нормального депутата може зробити багато корисного, попри протидію корумпованої виконавчої влади. Разом нам неодноразово вдавалося примушувати міських чиновників робити ту роботу, яку вони зобов'язані виконувати, але зазвичай просто ігнорують.

Критерії оцінки роботи народного депутата можуть бути різними, але особисто я абсолютно переконаний, що головна оцінка дій народного депутата - це як він голосує (чи на користь більшості своїх виборців, чи в інтересах панівної олігархії та власної кишені) та наскільки відкритим він є для своїх виборців, для громади. Я пишаюся тим, що жодне моє голосування не було проти інтересів більшості моїх виборців, а наша приймальня була завжди відкритою для всіх та

опрацьовувала звернення кожного заявника. До речі, ми створили унікальний в своєму роді інтернет-портал (www.levchenko.in.ua), на якому ви знайдете карту більшості моїх звернень народного депутата та багато іншої інформації про мою діяльність.

Отже, чим більше в наступному Парламенті буде сумлінних, чесних та працелюбних депутатів, які керуватимуться виключно інтересами більшості своїх виборців, а не купки олігархів, тим швидше наша країна вийде на шлях розвитку та добробуту й більшість українського народу відчує справжнє покращення свого соціально-економічного становища. Тому для мене справа честі знову балотуватися в Шевченківському районі Києва - на 223 окрузі. Я зроблю все можливе, аби хоча б по нашому округу олігархату не вдалося проштовхнути свого ставленика.

Але, за час своєї роботи у Верховній Раді, відстоюючи інтереси українського народу, я нажив собі чимало ворогів. І це не тільки депутати, чиновники, урядовці, а й той олігархат, на який вони працюють. Вже зараз достеменно відомо, що вони різними методами будуть намагатися «збити» такого неугодного їм Левченка, і проштовхнути зручну для себе кандидатуру.

Методи у них різні, але основний - вже зараз чітко видно. Це коли у нас в Шевченківському районі від партій, які позиціонують себе як «нові та незаплямовані», балотуються ставленики олігархії; директори олігархічних підприємств, чинні народні депутати-«тушки»,

Робота народного депутата в цифрах 2 ст.

Законотворча діяльність 3-6 ст.

Захист життєвого простору громади 10-14 ст.

Голосування народного депутата 16 ст.

які фігурують в корупційних розслідуваннях тощо. Одночасно з такими персонажами, на окрузі також ідуть і старіші корупціонери, які вже «зарекондували» себе в дерібані Києва як протягом своєї каденції, так і разом з Кличком з 2015 року. Основне завдання для них всіх полягає в тому, аби просто розпорозити голоси виборців, сподіваючись, що пройде один із

їхніх ставлеників. Але цих кандидатів легко визначити. Треба лише поцікавитися біографією кожного висуванця, в незалежності від кольору партії від якої він чи вона балотується й згадати чи цікавилися вони життям нашого району впродовж останніх 5 років, чи з'явилися лише за пару тижнів до виборів. Закликаю вас бути обережними в сліпій довірі до партійних брендів;

згадайте як в 2014 році, після обрання нового Президента, люди масово голосували за його партію та союзників до Верховної Ради, не цікавлячись хто 10 номер списку, хто 20, а хто саме йде від відповідної партії на мажоритарному окрузі. До чого призвело таке голосування ми бачимо сьогодні. Важливо не повторити помилок 2014 року вже в 2019! Проте нам не звикати.

Згадайте, які шалені гроші та адмінресурс витрачав Пилипишин на підкуп виборців, розповсюдження неправдивої інформації проти мене та пряму фальсифікацію результатів виборів. Такі механізми вже використовуються і цього разу, але до чергової порції брудних вигадок готовий, адже Правда за нами.

Впевнений, що разом ми знову переможемо. Разом – сила!

ЛЕВЧЕНКО Є ОДНИМ З НАЙКРАЩИХ ДЕПУТАТІВ-МАЖОРИТАРНИКІВ ВІД КИЄВА – ДАНІ РУХУ «ЧЕСНО»

Народний депутат від Шевченківського району (223-й округ) Юрій Левченко є одним із трьох депутатів - мажоритарників від Києва, який не має жодного не-

гативу, згідно з критеріями руху «Чесно». Про це свідчить аналітичне дослідження руху «Чесно», який дослідив діяльність депутатів від Києва, обраних на виборах 2014

року. «З-поміж 13 столичних мажоритарників є лише троє народних депутатів, яких не помічали у кнопкодавстві чи гречкосійстві та які не мають інших негативних маркерів.

Це Віктор Чумак, Андрій Ілленко та Юрій Левченко», – йдеться у звіті «Чесно».

РОБОТА НАРОДНОГО ДЕПУТАТА УКРАЇНИ ЮРІЯ ЛЕВЧЕНКА В ЦИФРАХ (в період з 11.2014 по 05.2019)

Не буде перебільшенням сказати, що Юрій Левченко є одним з найбільш активних серед народних депутатів Верховної Ради 8-го

скликання. Про це свідчить і активна робота безпосередньо з виборцями і вражаюча статистика. Це не просто сухі цифри, адже за ними

стоїть колосальна робота як самого депутата, так і членів його команди: депутатів Київради Святослава Кутняка і Прохора Антоненка

та всіх помічників, які працюють в його приймальні та у Верховній Раді України.

- 1 288 – проектів законів та постанов Верховної Ради зареєстровано
- 2 1975 – подано поправок до законопроектів (перший серед усіх депутатів у цій позиції)
- 3 343 – враховано поправок повністю
- 4 295 – враховано поправок частково та редакційно
- 5 6150 – депутатських звернень підготовлено і скеровано до органів влади
- 6 345 – депутатських запитів підготовлено і скеровано
- 7 850 – виступів виголошено під час пленарних засідань Верховної Ради (другий в Раді)
- 8 46 – судових справ, у яких брав участь Юрій Левченко з метою захисту інтересів та відновлення порушених прав громадян (десятки судових за сідань по більшості із цих справ)
- 9 74 – кримінальних проваджень порушено правоохоронними органами за фактом порушення прав громадян та корупційних правопорушень з боку посадовців органів влади за депутатськими зверненнями Юрія Левченка
- 10 64 – проектів рішень Київради підготовлено і зареєстровано членами команди Юрія Левченка за його дорученнями

Практично на кожній зустрічі з громадою Юрій Левченко доводить своє бачення того, яким має бути справді НАРОДНИЙ депутат. Крім того, що це не має бути ставленник олігархів та криміналу, він має кожного дня сумлінно працювати на благо більшості своїх виборців, а не лише одного відсотка найнайбагатших громадян України.

Свої слова він підкріплює справами і щоденною сумлінною роботою. Юрій Левченко регулярно потрапляє до різноманітних рейтингів найбільш активних депутатів та отримує високі оцінки своєї діяльності від різноманітних профільних організацій. Так, наприклад, за даними Громадянської мережі «Опора» Левченко увійшов до трійки депутатів, які подали найбільшу кількість законопроектів за перші півтора року діяльності Верховної Ради 8-го скликання. До того ж це були якісні законопроекти. Крім того, він став одним з найактивніших депутатів в частині кількості виступів на пленарних засіданнях. Про це свідчить аналіз роботи парламенту, результати якого були оприлюднені в квітні 2018 року. Тут

він теж увійшов у трійку лідерів.

Експерти також відзначають зразкову роботу депутата на його виборчому окрузі № 223 в Шевченківському районі Києва: стабільно працює приймальня Юрія Левченка, він проводить активну і регулярну роботу з виборцями, проводить численні зустрічі впродовж всієї каденції.

Більше того, це не просто механічна паперова робота: неодноразово Левченко дієво ставав на захист громадян, коли їхні права були порушені, через що, зокрема, постраждав і фізично - у березні 2018 року на нього здійснили напад озброєні бандити, коли парламентар захищав громаду від незаконної забудови на Татарці.

Депутатські звернення Юрія Левченка можна поділити на дві основні групи: «індивідуально-правові» та «ЖКГ». Якщо мова йде про першу групу (наприклад людині незаконно не призначають субсидію або поліція відмовляється відкрити кримінальну справу, або не перераховують пенсію тощо), то в таких ситуаціях результативність може сягати до 90%, в за-

лежності від типу звернення. Щодо звернень, які стосуються вирішення питань у сфері ЖКГ, то тут результат значно менший – близько 45-50%. Міська виконавча влада під керівництвом міського голови Віталія Кличка, знаходить безліч причин, аби не виконувати вимогу народного депутата, через те, що завдання нинішньої столичної влади - це не добробут більшості киян, а виключно самозбагачення та робота на забудовників, які знищують місто. Однією з основних відповідей Гаряги (райдержадміністрація) чи Кличка (міська державна адміністрація) на звернення Левченка є те, що нібито в бюджеті немає достатньо коштів аби оперативно відремонтувати дах, заасфальтувати прибудинкову територію, встановити тепловий лічильник тощо. Насправді ці кошти в бюджеті є, тільки їх спрямовують першочергово на такі проекти, як «скляний міст Кличка» (пів мільярди гривень!), замість реальної роботи на добробут киян, тому що такі проекти дозволяють міській владі з однієї сторони попідаритися, а з іншою є для неї ідеальним дже-

релом корупційних надходжень.

Проте громада має все одно активно використовувати механізм звернень свого народного депутата, про що ми детальніше розповідаємо в статті «Як громада може впливати на владу».

Разом з тим, основне завдання народного депутата це все таки правильно голосувати у Верховній Раді України, аби кожне його голосування відповідало інтересам більшості виборців, а не було спрямовано на самозбагачення чи відстоювання інтересів олігархату. Приклад, який подає Юрій Левченко і його команда, яскраво демонструє, якою може бути Україна, коли більшість депутатів Верховної Ради будуть працювати на інтереси суспільства. Тоді в олігархів просто не вдасться протягувати в парламенті законопроекти, направлені на задоволення виключно їхніх бізнес інтересів, а Раді не буде корупції. Тоді головний законодавчий орган країни нарешті буде ухвалювати саме ті закони та призначати тих керівників, які будуть забезпечувати гідне життя для більшості українців.

ЗАКОНОДАВЧІ ІНІЦІАТИВИ ЮРІЯ ЛЕВЧЕНКА

На час виходу в друк цього матеріалу Юрій Левченко є автором (чи співавтором) понад 290 законопроектів.

Більшість з них спрямовані на запровадження в Україні соціальної справедливості, аби українсь-

кий народ міг жити гідно на своїй власній землі, а не зводити кінці з кінцями чи поневірятися по заробіткам закордоном.

Очевидно, що ми не можемо детально презентувати кожен законопроект Юрія Левченка, але

пропонуємо вашій увазі окремі з них, адже саме законотворчість є основною роботою народного депутата України.

Також нагадуємо, що кожна з цих ініціатив може бути ухвалена, якщо у Верховній Раді буде хоча

б 226 нормальних народних депутатів, і саме до цього треба прагнути, бо лише таким чином для більшості українців можуть настати реальні позитивні зміни в соціально-економічному плані.

I. СПРАВЖНЄ НАРОДОВЛАДДЯ, А НЕ ОЛІГАРХІЧНА ДИКТАТУРА

1. Про внесення змін до Конституції України (в частині скасування депутатської недоторканності) № 6773 від 19.07.2017.

Законопроект пропонується виключити частини першу, третю статті 80 Конституції України, якими передбачено гарантії депутатської недоторканності. Його прийняття сприятиме відкритості діяльності народних депутатів України та їх відповідальності.

2. Про внесення змін до Кримінального кодексу України (щодо встановлення кримінальної відповідальності за порушення порядку голосування на пленарних засіданнях Верховної Ради України, Верховної Ради Автономної Республіки Крим та місцевих рад) № 1231 від 04.12.2014.

Проект розроблено з метою зобов'язання народних депутатів України та депутатів місцевих рад виконувати закони та Конституцію України в частині голосування на

пленарних засіданнях особисто.

У законопроекті пропонується внести до Кримінального кодексу України зміни, відповідно до яких встановлюється кримінальна відповідальність за неперсональне голосування народного депутата України, депутата місцевої ради за іншого депутата відповідної ради, а також за передачу депутатом персональної картки для голосування іншій особі.

3. Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України щодо відповідальності за незаконне збагачення № 10110-9 від 14.03.2019. Прийняття закону дозволить забезпечити правові підстави для притягнення до кримінальної відповідальності осіб, винних у незаконному збагаченні, та сприятиме підвищенню ефективності протидії корупційним проявам.

4. Про внесення змін до деяких нормативних актів України (щодо процедури відкликан-

ня депутатів місцевих рад) № 7168 від 05.10.2017.

Реалізація законопроекту забезпечить волевиявлення громадян щодо формування та оновлення органів місцевого самоврядування, сприятиме підвищенню відповідальності депутатів місцевих рад перед виборцями та надасть можливість громадянам, які незадоволені діяльністю місцевого депутата, реалізувати своє право відкликати його.

5. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відповідальності за невиконання обов'язків народного депутата України № 2141а від 22.06.2015.

Законопроект передбачає притягнення до відповідальності депутатів за ті дні, коли вони без поважних причин були відсутні на своїх робочих місцях – у сесійній залі під час пленарних засідань, на засіданнях комітетів, комісій тощо.

6. Про внесення змін до деяких законодавчих актів

України щодо посилення відповідальності за порушення виборчого законодавства № 8270-3 від 02.05.2018.

Пропонується посилити відповідальність за підкуп виборців, підкуп кандидатів на виборах, порушення щодо ведення передвиборної агітації, голосування виборцем, більше одного разу, незаконне вкидання виборчих бюлетенів, нерівноправну політичну рекламу.

7. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення можливості усунення Президента України з поста в порядку імпичменту № 7381 від 07.12.2017.

Проект Закону спрямований на забезпечення відкритості, гласності та дотримання законності процедури усунення Президента України з поста в порядку імпичменту у разі вчинення ним державної зради або іншого злочину.

II. ДЕОЛІГАРХІЗАЦІЯ І РОЗВИТОК ЕКОНОМІКИ

1. Про повернення капіталів, що перебувають та зареєстровані в Республіці Кіпр, офшорних зонах та інших юрисдикціях, звільнених від подвійного оподаткування, або тих, що мають пільговий режим оподаткування № 1112 від 28.11.2014.

Законопроект спрямований на ліквідацію масштабних корупційних схем виведення олігархами коштів з України в офшори, внаслідок чого українська економіка втрачає щороку мільярди доларів.

Його реалізація унеможливить масовий відтік капіталу з України, забезпечить повернення незакон-

но виведених коштів до України.

2. Про ліквідацію приватних монополій № 1109 від 28.11.2014.

Ухвалення проекту Закону України про ліквідацію приватних монополій дасть змогу ліквідувати приватні монополії, що, в свою чергу, сприятиме зменшенню впливу

олігархів на українську економіку, забезпечить захист інтересів підприємців (малого та середнього бізнесу) та споживачів, збільшить кількість конкурентних суб'єктів господарювання, що, в свою чергу, надасть свободу споживачам у виборі товарів широкого асортименту, кращої якості за більш низьки-

ми цінами, а також ліквідує змови на ринку праці, що збільшить зарплати найманих працівників, що на сьогодні є штучно заниженими.

3. Про денонсацію Конвенції між Урядом України і Урядом Республіки Кіпр про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи та Протоколу до неї № 0001-1 від 02.12.2014

Законопроект спрямований на захист національних інтересів України, національної безпеки України, ліквідацію надання необґрунтованих податкових пільг, передбачених Конвенцією, які спричиняють негативний вплив як на податкову систему, так і на економіку України в цілому у зв'язку із виведенням капіталів з України без сплати податків.

Наслідком прийняття законопроекту буде значне скорочення обсягів виведення капіталу до Кіпру, суттєво зменшиться кількість операцій за участю Кіпру, кінцевою метою яких є мінімізація податкових зобов'язань, що своєю чергою, зумовить збільшення надходжень до бюджету України.

4. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо забезпечення енергетичної безпеки України) № 6341 від 11.04.2017.

Законопроект має на меті повернути у державну власність стратегічні об'єкти електроенергетики, що пов'язані із забезпеченням національної безпеки України, та посилення державного управління у відповідних сферах.

Реалізація норм цього законопроекту підвищить ефективність

української економіки в енергетичній галузі, усуне приватні монополії та ліквідує умови для існування олігархічного капіталу в Україні в енергетичній сфері, створить передумови для організації енергетичної безпеки України.

5. Про внесення змін до Закону України «Про ринок природного газу» (щодо особливостей функціонування газорозподільної системи) № 6583 від 12.06.2017

Законопроектом пропонується встановити, що газорозподільна система може перебувати лише в державній та комунальній власності, а власниками таких систем можуть бути лише суб'єкти господарювання, 100 % корпоративних прав яких знаходяться у державній та/або комунальній власності.

Прийняття законопроекту дозволить забезпечити енергетичну безпеку України, стабільність функціонування газорозподільної системи України, ліквідує сьогоднішніх приватних посередників в постачанні газу, які призводять до штучного збільшення ціни на газ для населення.

6. Про внесення змін до Закону України «Про приватизацію державного майна» (щодо мораторію на приватизацію державного майна до стабілізації ситуації у державі) № 2424а від 21.07.2015.

Законопроектом пропонується заборонити продаж державних підприємств під час війни, що унеможливить продаж за безцінь олігархам стратегічних підприємств.

III. СОЦІАЛЬНА СПРАВЕДЛИВІСТЬ

1. Про внесення змін до Податкового кодексу України (щодо запровадження прогресивної шкали оподаткування при сплаті податку на доходи фізичних осіб) № 10066 від 19.02.2019.

Реалізація законопроекту дозволить запровадити прогресивну шкалу оподаткування при сплаті податку на доходи фізичних осіб за принципом: соціальної справедливості: «чим більші доходи — тим більші податки».

2. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо порядку використання природного газу, видобутого на території України

№ 2408а від 17.07.2015

Проектом Закону передбачено встановлення першочергового використання природного газу українського видобутку, для потреб громадян України, теплоенергетичних та теплопостачальних організацій, бюджетних установ та організацій.

Реалізація норм цього законопроекту дозволить суттєво зменшити ціни на газ та відповідно похідні комунальні тарифи, а отже дозволить забезпечити вищий рівень життя народу України.

3. Про заходи щодо ліквідації дефіциту бюджету Пенсійного фонду України № 1205 від 02.12.2014.

Метою законопроекту є поновлення звужених соціальних прав і свобод громадян пенсійного віку, відновлення соціальної справедливості шляхом скасування нерівності у пенсійному забезпеченні громадян та ліквідація дефіциту бюджету Пенсійного фонду України. Пропонується, що за солідарною пенсійною системою найбільша пенсія не може перевищувати мінімальну в більше ніж 5 разів.

4. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення учнів 1-4 класів загальноосвітніх навчальних закладів безкоштовним харчуванням № 1834 від 23.01.2015.

Прийняття законопроекту забезпечить безкоштовним харчуванням учнів 1-4 класів загальноосвітніх навчальних закладів.

5. Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо диференціації ставок воєнного збору № 1110 від 28.11.2014.

Законопроектом пропонується запровадити прогресивну шкалу воєнного збору, аби найбагатші верстви населення платили більший відсоток, а не так, як зараз, де кожен платить однаковий відсоток в незалежності від того, чи ти заробляєш 5 тисяч гривень в місяць чи 500 тисяч.

IV. ЗАХИСТ ЖИТТЄВОГО ПРОСТОРУ ГРОМАДЯН

1. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення містобудівної діяльності № 4733-2 від 21.06.2016.

Метою проекту є зменшення напруги в суспільстві, спричиненої зведенням непогоджених із громадською окремих об'єктів містобудування, а також забезпечення дотримання норм, правил і стандартів при проектуванні і будівництві об'єктів містобудування.

Для цього проектом пропонується насамперед запровадити справжні громадські слухання, де без дозволу місцевої громади не

можливо було б щось побудувати. Також пропонуються інші зміни до законодавства у сфері містобудування, які б захищали громаду від недобросовісних забудовників.

2. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення безперешкодного доступу громадян до узбережжя водних об'єктів для загального водокористування № 1107 від 28.11.2014.

Проект Закону спрямовано на створення реальних юридичних механізмів для безперешкодного доступу громадян до узбережжя водних об'єктів для загального во-

докористування, усунення зловживань правом користування прибережними захисними смугами.

3. Про внесення змін до Житлового кодексу Української РСР та інших законодавчих актів України щодо забезпечення прав власників (користувачів) приміщень жилого будинку № 10237-1 від 24.04.2019.

Прийняття законопроекту дозволило в мешканцям кожного будинку вирішувати чи допускати певну господарську діяльність в їхньому житловому фонді чи ні.

Це насамперед дало б можливість місцевим мешканцям на-

решті позбутися незаконних "коштелів" в їхніх житлових будинках а також інших незаконних підприємств.

4. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо удосконалення приватизації житлового фонду) № 8627 від 18.07.2018.

Прийняття законопроекту забезпечить реалізацію житлових прав громадян, які не мають власного житла і на законних підставах фактично проживають у гуртожитках, які збудовані до 1 грудня 1991 року, але перейшли в приватну власність станом на сьогодні.

V. РОЗВИТОК КИЄВА

1. Про внесення змін до Бюджетного кодексу України (щодо збільшення надходжень до місцевих бюджетів від податку на доходи фізичних осіб) № 8573 від 06.07.2018.

Прийняття законопроекту дозволить, зокрема, збільшити дохідну частину бюджету міста Києва, що суттєво вплине на покращення соціально-економічних показників територіальної громади столиці України, дозволить їй оперувати більшими фінансовими ресурсами та вкладати кошти в розбудову інфраструктури.

2. Про внесення змін до

Бюджетного кодексу України (щодо фінансування капітального ремонту багатоквартирних будинків) № 5457 від 25.11.2016.

Метою законопроекту є підвищення рівня обслуговування багатоквартирних будинків, а також покращення житлових умов громадян України. Законопроектом пропонується встановити, що до 01 січня 2026 року фінансування капітального ремонту багатоквартирних будинків, списаних у відповідності із цим Законом з балансу міністерством, іншим центральним органом виконавчої влади, державним

чи комунальним підприємством або органом місцевого самоврядування, на балансі яких перебували такі багатоквартирні будинки, додатково здійснюється за рахунок коштів місцевого бюджету. Тобто це стосується переважної більшості київського житлового фонду, відповідальність за який сьогоднішня влада Кличка намагається уникнути.

3. Про внесення змін до статті 22 Закону України «Про теплопостачання» (щодо удосконалення умов повернення цілісного майнового комплексу) № 8341 від 10.05.2018.

Проект Закону спрямований на встановлення правового та організаційного врегулювання питань щодо заборони передачі боргів у випадку повернення цілісного майнового комплексу від суб'єкта господарювання назад власникові, якщо власником є органи державної влади чи місцевого самоврядування, їхні підприємства, установи, організації. Якщо би був ухвалений цей законопроект, то кияни не сиділи б без гарячої води з квітня по жовтень 2018 року, а міській бюджет не «подарував» би з подачі Кличка 2,5 мільярди гривень Рінату Ахметову.

4. Про внесення змін до Закону України «Про столицю України - місто-герой Київ» щодо відновлення районних рад № 1229-1 від 04.12.2014.

Прийняття законопроекту забезпечить право киян на місцеве самоврядування, а також сприятиме

ефективному вирішенню проблем столиці шляхом повернення районних рад та встановлення норми, що головою райдержадміністрації є голова відповідної районної ради, а не повністю відірваний від громади чиновник як зараз.

5. Про збереження історико-культурної спадщини та створення Національного музею «Центр Середньовічного Міста» на Поштової площі у м. Києві № 8541-1 від 03.07.2018.

Метою проекту Постанови є забезпечення належних організаційно-правових умов для заснування

Національного музею «Центр Середньовічного Міста».

Зокрема, пропонувалося заборонити будь-які будівельні роботи на території Поштової площі та прилеглих територіях, де були виявлені об'єкти історико-культурної спадщини.

КОМАНДА ЮРІЯ ЛЕВЧЕНКА: СВЯТОСЛАВА КУТНЯКА І ПРОХОРА АНТОНЕНКА ВИЗНАЛИ НАЙБІЛЬШ СУМЛІННИМИ ДЕПУТАТАМИ КИЇВРАДИ

Кожен навіть незначний успіх – це наслідок докладених зусиль. На місцевих виборах 2015 року депутатами Київської ради по Шевченківському та Святошинському районах столиці було обрано Святослава Кутняка та Прохора Антоненка. Кияни достойно оцінили їхню роботу, і, попри тодішнє масове голосування більшості виборців за бренд УДАР-БПП, перевагу віддали двом помічникам-консультантам Юрія Левченка.

Час довів, що їхній вибір був правильний. В травні 2019 року було проведено комплексне дослідження діяльності депутатів Київської ради «Атестація депутатів місцевих рад» за результатами 2018 року.

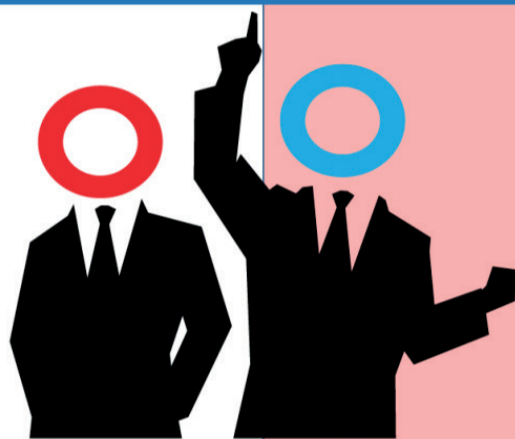
В проекті брали участь Рух «Чесно», ГО «Центр політико-правових реформ», ГО «Комітет виборців України» та інші. Дослідження здійснювалося за підтримки Національного фонду демократії

(NED, США) та Міжнародного фонду «Відродження».

Дослідження відбувалися за такими критеріями: відкритість та прозорість діяльності, відсутність фігурування депутата в антикорупційних журналістських розслідуваннях або відсутність ознак корупції, високий рівень активності співпраці депутата з виборцями, підзвітність депутата перед виборцями.

Атестація депутатів місцевих рад

3-й рік повноважень Київська міська рада

атестація
ДЕПУТАТІВ МІСЦЕВИХ РАД

За цими показниками Святослав Кутняк був визнаний найкращим депутатом Київської ради.

Окрім того, за результатами оцінок експертів Прохор Антоненко увійшов до 5-ки депутатів з найвищою відзнакою.

Це ще одне підтвердження того, що команда Юрія Левченка на ділі захищає інтереси виборців і демонструє в цьому напрямі найвищу ефективність серед всіх місцевих

депутатів та парламентарів.

На жаль, на сьогодні в Шевченківському районі з 11 депутатів Київської ради 6 – це люди Віктора Пилипишина, які, замість того, аби правильно голосувати у Київській раді, займаються земельним та бюджетним дерибаном, а потім «задобрюють» виборців роздачею пасочок на Великдень, ставленням лавочок зі своїм прізвищем, дитячих майданчиків за бюджетні кошти тощо. Саме той факт, що більшість депутатів Київської ради є саме такими особистостями й призводить до того жадливого стану, в якому перебуває наше місто.

Але приклад Святослава Кутняка та Прохора Антоненка доводить, що є альтернатива таким негідникам і що зрештою кияни оберуть собі нормальну владу, яка буде піклуватися про комфорт більшості громади, а не виключно про інтереси забудовників та своєї кишені.

ЯК ГРОМАДА МОЖЕ ВПЛИВАТИ НА ВЛАДУ

Під час численних зустрічей, які ми регулярно проводимо з мешканцями Шевченківського району, є низка питань, які звучать кожного разу. Переважно ці питання стосуються відповідальності представників влади перед громадянами, виконання обов'язків, які покладаються на депутатів, очільників органів виконавчої влади (Київської міської державної адміністрації, Районних державних адміністрацій) тощо.

Часто люди роздратовані відверто зневажливим ставленням влади до себе. Особливо це стосується питань соціальної нерівності та порушення прав громадян. На жаль, ці питання не просто не втрачають своєї актуальності, але й стають ще далі то більш болючи-

ми та кричущими.

Будь це відверте ігнорування незаконних дій бандитів, що захищають обладки будівельної мафії, чи небажання чиновника в районній адміністрації спрямовувати кошти на ремонт житлового фонду тощо. Що вже казати про питання соціального розмежування, коли провладні депутати або чиновники займаються дерибаном землі, відмиванням бюджетних коштів та відверто хизуються власною безкарністю, нестримно збагачуючись за рахунок більшості киян.

Звісно вони не виходять напрома до людей, не спілкуються з ними, не відповідають на запитання, ховаючись у своїх кабінетах. Саме тому всі ці питання громада зазвичай спрямовує до народного депу-

тата обраного від Шевченківського району.

Не зважаючи на те, що народний депутат – це ваш представник у Верховній Раді, який не має жодної виконавчої влади в Києві, особливо будучи в опозиції до бандитської виконавчої влади Кличка, Левченку та його команді все ж таки вдається вирішувати значну частину проблем, з якими звертаються виборці.

Хоч народний депутат не здійснює ремонт об'єктів житлового фонду, ЖКГ чи доріг, проте він може вимагати у чиновників виконавчої влади спрямовувати бюджетні ресурси на вирішення цих проблем. Хоч і не народний депутат займається налагодженням належного тепло- та водопостачання

будинків чи соціальних об'єктів, але постійно, коли до Левченка звертаються місцеві мешканці, він завжди підключається до цього процесу і тисне на виконавчу владу та комунальні служби з метою як найшвидшого вирішення тієї чи іншої проблеми.

Так, це не є прямою функцією народного депутата, як наприклад, підготовка законопроектів, чи робота в сесійній залі або профільному комітеті парламенту та аналіз законопроектів аби голосувати саме так, як потрібно більшості його виборців (що й є основною роботою народного депутата). Проте, я зі своєю командою ніколи не відмовляємо місцевим мешканцям у докладанні зусиль з нашого боку аби допомогти вирішити ту

чи іншу проблему. Стосується вона всього міста, мікрорайону, чи одного конкретного будинку.

Не зважаючи на те, що ми ніколи не відмовляємо в допомозі, небайдужим громадянам, які готові тиснути на владу і вимагати виконання законів, варто пам'ятати кілька принципових моментів. Можна це навіть назвати правилами.

По-перше, будь який депутат (Верховної Ради чи місцевий) – це ваш інструмент. Він працює на стільки ефективно, на скільки ви його використовуєте і звертаєтесь до нього по допомогу. Навіть елементарне депутатське звернення з вашого питання іноді приносить такі плоди, яких не вдавалося добитися за допомогою сотень скарг громадян без мандату.

Така реакція на депутатські звернення пояснюється тим, що чиновники в обов'язковому порядку мають дати відповідь, а не надання, чи надання недостовірної інформації на депутатське звернення – це вже кримінальний злочин. Звісно так не має бути, що звернення більшості громадян мають малу вагу для чиновників, проте це та річ, яку можна змінити, якщо обрати до парламенту більшість депутатів, які будуть приймати закони в інтересах більшості українського

народу, а не лише правлячої олігархії. Натомість, поки маємо іншу ситуацію, й треба вміти правильно використовувати наявні механізми.

По-друге, потрібно чітко розрізнати хто і за що відповідає. Є суттєва різниця між представницькими функціями народних депутатів та повноваженнями виконавчої влади. Народний депутат має повноваження голосувати за законопроекти та контролювати виконання Законів. Так само депутати місцевих рад приймають рішення на своєму рівні. Натомість виконання законів і рішень – безпосереднє управління державою, громадою – здійснює виконавча влада. Як на загальнодержавному рівні, так і на місцях.

Слід пам'ятати, що народний депутат не може комусь наказати вкрутити лампочку у під'їзді, відремонтувати дорогу, дах будинку чи встановити дитячий майданчик. Так, народний депутат може звернутися з відповідним проханням до виконавчої влади, але лише виконавча влада має безпосередні повноваження здійснити відповідні дії. Лише виконавча влада контролює бюджет міста чи держави й відповідні служби, які розпоряджаються цим бюджетом. Представники виконавчої влади зобов'язані

відповісти народному депутату на його вимогу, проте вони, згідно Закону, не зобов'язані її виконувати! Тому, якщо у вас у під'їзді не прибирають, в будинку відсутня гаряча вода, а дорогою неможливо проїхати, винен не ваш депутат, проте ваш депутат може допомогти вирішити цю проблему.

Треба про цю проблему вчасно повідомити (адже ніхто не телепат і не може про все знати) і нормальний депутат зробить все можливе, аби допомогти своїм виборцям отримати належну роботу виконавчої влади. Проте, якщо, попри всі фахові старання вашого депутата, виконавча влада й далі ігнорує проблему, то треба давати саме їй оцінку, зокрема й на виборах, адже, наприклад, виконавчою владою в Києві є міський голова, який обирається на відкритих виборах.

По-третє, представницька влада складається із депутатів, які підтримують або більшість українського народу або олігархію.

Дуже часто ті, хто вдають із себе великих захисників народу, насправді підтримують правлячий олігархат і голосують за те, що потрібне саме йому. Це потрібно чітко розуміти.

Один чи навіть кілька депутатів можуть мати певну ефективність,

особливо щодо вирішення окремим «точечних» проблем чи захисту громадян в певних конкретних випадках. Проте, щоб змінювати закони, знімати з посад чиновників, які відверто крадуть кошти громади або просто не відповідають займаним посадам та досягати справді потужних зрушень в районі, місті, державі, у Верховній Раді має бути БІЛЬШІСТЬ чесних і добросовісних депутатів, які мають бажання працювати на інтереси більшості українського народу, а не своєї кишені чи інтереси свого господаря-олігарха.

Саме тому головний висновок, який потрібно зробити із цього всього – це те, що на виборах потрібно підтримувати надійних депутатів або кандидатів. Тих, які на ділі довели свою вірність громаді, голосуваннями підтвердили те, що служать їй, а не олігархам чи, наприклад, будівельній мафії. Саме тоді в Україні та в Києві почнуться справді фундаментальні і позитивні зміни для більшості українців, а не лише для 1% найнайбагатших.

Активна громада разом з порядним депутатом, який представляє її інтереси може справді досягти багато чого позитивного. Разом – сила!

КОЛА ЗАКОНОДАВЧОГО ПЕКЛА

Для зображення дев'яти кіл пекла в українському політикумі Данте Аліґ'єрі, якби був нашим сучасником, міг би використати біографію народного депутата Юрія Левченка. Парламентар, обраний у Шевченківському районі столиці, за 5 років напрацював сотні важливих для держави та суспільства ініціатив, які найчастіше заходили у глухий кут через небажання олігархічної більшості у Верховній Раді турбуватися про щось інше, окрім власного збагачення та шкурних інтересів.

Так, суспільство запам'ятало зусилля Левченка, коли він вимагав від колег під куполом ухвалення законопроекту № 6773 Про внесення змін до Конституції України (в частині скасування депутатської недоторканності).

Йому довелось докласти титанічних зусиль: зібрати понад 150 підписів під своїм законопроектом, аби його можна було зареєструвати (адже для змін до Конституції це мінімально потрібна кількість), домогтися розгляду документа на комітеті, дотиснути більшість аби вона направила його на розгляд до Конституційного Суду тощо.

На всіх цих етапах на заваді ставали ті, хто не хоче жити на рівних серед простих українців і, хоч про людське око погоджується з необхідністю скасування недоторканності, ставить палиці в колеса.

Тоді 158 депутатів зрештою підписалися під законопроектом Юрія Левченка, формально ставши співавторами ініціативи.

Однак після позитивного висновку КСУ і виходу на фінішну

пряму в питанні ухвалення закону десятки депутатів з усіх фракцій почали забувати, що вони, мовляв, «за народ».

«Схильність деяких народних обранців тримати українців за повних ідіотів не дивує, але всьому має бути межа. Ми зіштовхнулися із ситуацією, коли депутат публічно ставить підпис під законопроектом, яким передбачається скасування депутатської недоторканності, а потім тишком-нишком, сподіваючись, що не помітять, намагається блокувати цей документ», – зазначив тоді з цього приводу політичний експерт Олександр Солонько.

Дещо подібне сталося з проектами законів Юрія Левченка № 3205 та № 2141а, ухвалення яких дозволяло будь-якому обранцю самостійно відмовитись від депутатського імунітету та притягнути до відповідальності члена парламенту за невиконання функцій депутата. Тоді депутати також не пішли на цей крок.

Більшість депутатів не хотіли навіть обговорювати запровадження, механізму згідно з яким можна було б власноруч відмовитись від недоторканності чи втратити парламентське крісло через бездіяльність на посаді.

Крім того, напередодні закінчення каденції президента Петра Порошенка Конституційний Суд визнав неконституційною статтю 368-2 Кримінального кодексу України, яка передбачала притягнення до кримінальної відповідальності чиновників за незаконне збагачення, у зв'язку з чим вона втратила чинність. Корупція є однією з най-

більших перешкод до економічного зростання розвитку держави та покращення соціального становища громадян України. Тож на противагу цьому рішенню КСУ Юрій Шевченко зареєстрував проект змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України щодо відповідальності за незаконне збагачення.

Ухвалення такого закону дозволить забезпечити правові підстави для притягнення до кримінальної відповідальності осіб, винних у незаконному збагаченні, та сприяти підвищенню ефективності протидії корупційним проявам. Однак чи зважаться більшість депутатів на цей крок, підводячи під статтю себе, своїх родичів та друзів – питання риторичне.

Для успішного економічного розвитку країна мала би позбутися олігархів – представників великого капіталу, набутого незаконним шляхом, з надмірним впливом у медіа та владі, що становлять загрозу для стабільності, успіху держави та унеможливають гідне життя для більшості українців.

Для цього в парламенті зареєстровані необхідні проекти законів, про які маріонетки олігархів і чути не хочуть. Зокрема, потужним поштовхом до розвитку мав би стати закон про розірвання Угоди з Республікою Кіпр, через яку щороку мільярди доларів виводяться з України без жодної копійки податків в державний бюджет, а також щодо повернення капіталів з так званих офшорних зон та заборони виведення капіталів з України у відповідні юрисдикції авторства

Левченка.

«Щороку олігархат перераховує в «офшорні зони» десятки мільярдів доларів. Гроші виводять переважно до Кіпру (до 90% всієї суми), а також Британських Віргінських островів, Белізу, Маршаллових островів, Панами тощо. Таким чином Україна щороку втрачає мільярди внаслідок виведення прибутків у закордонні юрисдикції. Переважно це гроші по-суті вкрадені олігархами та їхніми близькими друзями в українського народу. Ці надприбутки – наслідок недоотримання зарплат українцями, які на них працюють, а також «дір» в державному бюджеті, через що в державі нібито немає коштів на нормальну медицину, освіту, соціальне забезпечення, дороги тощо», – зазначив з приводу важливості підтримки цього законопроекту народний депутат Юрій Левченко.

Крім того, у Юрія Левченка є десятки надважливих законопроектів, які у синергії здатні підвищити ефективність української економіки, усунути приватні монополії та ліквідувати умови для існування олігархії в Україні, зокрема в галузі енергетики.

Окрім іншого, це б створило передумови для організації енергобезпеки України та для забезпечення справедливих тарифів для споживачів замість сьогоднішніх завищених спрямованих на збагачення олігархії.

Також пропонуємо вам ознайомитися з деякими іншими важливими законопроектами Юрія Левченка в окремій статті.

ОКРЕМІ УСПІХИ НА ОКРУЗІ ТА РОБОТА КОМАНДИ В КИЇВРАДІ ЗА ДОРУЧЕННЯМИ ЮРІЯ ЛЕВЧЕНКА

Крім щоденної роботи у Верховній Раді та на окрузі, тисяч поправок та депутатських звернень окремої уваги заслуговують індивідуальні більш масштабні проекти, які вдалося втілити в життя команді Юрія Левченка. Мова йде про вирішення серйозних проблем, які стосувалися цілих мікрорайонів нашого округу, й позитивних рішень Київради, які колосальними зусиллями вдалося через неї проштовхнути, й інших конкретних справ. Нижче ми наводимо лише кілька таких прикладів і нагадуємо, що це вдалося зробити попри те, що Юрій Левченко не має сьогодні в Києві виконавчої влади та більшості в Київській міській раді.

Програма «70 на 30»

Ця програма передбачала саме такий розподіл витрат на ремонт житлового будинку між бюджетом Києва та мешканцями будинку. Але саме поправки внесені за дорученням Юрія Левченка його помічником - депутатом Київради Святославом Кутняком принесли більше соціальної справедливості, адже навіть 30% в масштабних ремонтних роботах - непід'ємні для більшості киян.

Сесія Київради підтримала проект рішення Кутняка, який суттєво зменшив фінансове навантаження на киян при ремонті житлових будинків по так званій програмі «70% на 30%».

Проблематика реновації старих, багатоповерхових будинків Києва завжди актуальна, проте відповідна програма залишалася незрозумілою або недоступною для переважної більшості киян. Раніше ця програма пропонувала розподілення витрат між мешканцями відповідного будинку та міським бюджетом - 30% від мешканців та 70% бюджетних фінансів. Тобто, якщо мешканцям вдається зібрати потрібну суму, то вони мають значно більше шансів розпочати роботи, аніж у випадку перебування у нескінчених чергах на проведення капітальних ремонтів. Але, очевидно, що більшість будинків просто не можуть дозволити собі 30% від серйозних робіт.

Тож команда Левченка від самого початку обговорення ефективності програми ще рік тому, наполягала на абсурдності даного підходу. Левченко неодноразово озвучував зауваження, що не можна на одну й ту саму «ставку» зрівнювати «хрущовки», яким вже понад 50 років, та новобудови, яким трохи більше 10 років.

В Шевченківському районі майже кожен другий будинок потребує фундаментальної реновації. Ми маємо активно залучати громади до цього процесу, але усвідомлюючи кошториси капітальних ремонтів багатоповерхівок, на наше переконання, пропорція 70/30 не є соціально-справедливою.

Ми вважаємо, що справедливою була б пропорція витрат, яка б змінювалася, в залежності від років експлуатації будинку, відповідно до якої відсоток «частини мешканців» для більш старих будівель має бути меншим, ніж для новіших. На жаль, хоча доволі передбачувано, ця ініціатива була сприйнята негативно профільним департаментом ЖКІ і в бюджетній комісії ми не знайшли підтримки також. Але нам вдалося проштовхнути проміжний компроміс, який став ступенем покращення умов участі в програмі для більшості киян. А саме: щоб відсоток співфінансування змінювався в залежності від типу робіт.

Тепер кияни матимуть можливість скористатися наступними співвідношеннями:

- ремонт та переоснащення ліфтів 95% - з бюджету міста, 5% - доля мешканців.

- Капітальний ремонт покрівлі 90% - з бюджету міста, 10% - доля мешканців.

- Ремонт або переоснащення інженерних мереж 85% - з бюджету міста, 15% - доля мешканців.

Таким чином, відсотки витрат громади на найбільш гострі потреби зменшуються, а відповідно можливість провести ремонтні роботи суттєво збільшуються. Проте, попри цей крок вперед, ми продовжуємо наполягати на нашій первинній ідеї, яку, на жаль, кличківська влада зараз відмовляється впроваджувати. Будемо й надалі робити все можливе, аби все ж таки ухвалити максимально соціально справедливе рішення в цьому питанні.

Котельня «Бонвояж» та «Групова котельня МВС України»

Тисячі мешканців Лук'янівки та Татарки в цьому році нарешті побудуться залежності від двох котельень, які їх роками тероризували - це приватна котельня «Бонвояж» та Державна котельня «Групова котельня МВС України», які обслуговували (або мали б обслуговувати) десятки житлових будинків та об'єктів соціальної інфраструктури.

Кричущий випадок з приватною котельнею «Бонвояж» набув резонансу на всю столицю. Власники котельні, яка обслуговувала понад десять житлових будинків нашого району та школу №1 багато років знущались над мешканцями та школярами залишаючи їх без гарячої води та тепла.

З року в рік, кожної осені, традиційно для недобросовісного постачальника послуг опалення подавали з суттєвим запізненням, тобто більше ніж на місяць пізніше, аніж по всій столиці. Кожного разу народному депутату Левченку та його помічнику - депутату Київради Святославу Кутняку доводилось «запускати» опалювальний сезон в цих будинках «вручну» через де-

партамент ЖКГ в стінах Київради, ініціювання робочих груп, штурмування кабінетів заступників голови міста.

В міжопалювальний сезон з весни до середини осені мешканці не мали гарячої води взагалі. Причина - власники котельні не вважали це вигідним. Також в «Бонвояжі» не вбачали за потрібне здійснювати своєчасні ремонти мереж, тому кожна поломка ставала катастрофою, вирішення котрої затягувалось на тижні. Було очевидним, що вирішення проблеми має бути рішучим та вартісним для бюджету, але довгостроковим.

П'ять років поспіль Левченко з Кутняком наполягали, що необхідно виділити кошти на перекладку мереж та підключити відповідні будинки до комунальної котельні «Молодь» замість того, щоб систематично витрачати бюджет на компенсації за гарячу воду літом та зі скандалом запускати опалення восени. Проте кличківська влада ігнорувала проблему, нехтуючи проханнями громади позбавити її залежності від недобросовісного ПП «Бонвояж». Можновладці не мали бажання враховувати довгострокові перспективи вирішення проблеми задля комфорту мешканців, залишаючи їх у постійному стресі з «тазиками» для нагрітої води та обігрівачами.

Проте ми продовжували щороку скликати робочі групи, систематично підіймати питання в департаменті ЖКГ, звертатися до Бюджетної комісії Київради і нарешті ми разом з громадою досягнули довгоочікуваного результату: були закладені кошти на перекладання мережі, завдяки чому постраждалі від безвідповідальності «Бонвояжу» та міської влади громадяни позбудуться залежності від приватної котельні. Але ми не втрачаємо пильності, адже розуміємо, що втілення рішення може затягнутись через незацікавленість можновладців, які зазвичай люблять тільки інтереси бізнесу. Саме тому команда Левченка наполягає, що ремонтні роботи мають закінчитись до початку нового опалювального сезону, тобто до жовтня. Впевнені, що мешканці будинків хочуть вже в цьому році бути спокійними щодо забезпечення власного житла теплом та не чекати морозів з острахом.

Через такий саме тернистий шлях вдалося нарешті примусити міську владу виділити гроші на перепідключення будинків від котельні МВС до котельні «Молодь», що дозволить понад 10 будинкам по вул. Довнар-Запольського та Дегтярівській позбутися залежності від державної котельні, яка роками не надавала послуги належної якості, і тепер у громади принаймні з'являться реальні механізми впливу задля отримання відповідних послуг.

Ми вітаємо і водночас застері-

гаємо громаду бути пильними допоки вся ця епопея з «Бонвояж» та котельнею МВС не закінчиться остаточно. Також нам всім цікаво спостерігати за тими депутатами від кличківської фракції «Солідарність», які абсолютно нічого не зробили для вирішення цієї опалювальної кризи, але дуже наполегливо на цьому «піаряться», приписуючи собі перемоги громади.

Як вирішити проблему занедбаних дитячих майданчиків в Києві

На сьогоднішній день у столиці існує багато дитячих майданчиків, які знаходяться у занедбаному стані через те, що вони не перебувають на балансі відповідних комунальних служб. Така ситуація склалась через те, що ці майданчики відкривались часто заради «піару» депутатів або керівників районних держадміністрацій без відповідного документального оформлення, але потім про ці «подарунки» забували, а з часом стан таких об'єктів погіршувався й місцева влада не бажала ними займатися.

Проте діти продовжують проводити дозвілля на цих майданчиках, які несуть небезпеку для їх здоров'я. Тому за дорученням Юрія Левченка депутат Київради Святослав Кутняк підготував проект рішення Київради, котрим врегульовується питання «безгосподарних» дитячих майданчиків.

Зокрема, проект рішення передбачає проведення інвентаризації таких об'єктів й передачу їх на баланс районних державних адміністрацій, які вже за бюджетні кошти мусять утримувати в хорошому стані ці об'єкти й проводити відповідні ремонтні роботи.

Також документом передбачається заборонити політикам писати свої ім'я та прізвище на інформаційних стендах на території дитячих майданчиків. Хочеш зробити гарну справу, будь-ласка, але не можна використовувати дитячі майданчики для своєї політичної реклами, і, відповідно, по-суті підкупом виборців.

Тим більше, що здебільшого така реклама встановлюється на майданчиках споруджених за бюджетні кошти.

Після тривалого супротиву більшості депутатів Київради, в грудні 2018 року все ж таки вдалося проштовхнути цей важливий проект через безвідповідальну Київраду. Тепер справа за Кличком як керівником виконавчої влади в Києві, який повинен забезпечити втілення в життя цього рішення.

Вже рік кияни безпідставно сплачують вдвічі більше за проїзд в громадському транспорті

У судах вже більше року Юрій Левченко оскаржує розпорядження на підвищення ціни на проїзд в громадському транспорті, яке з цілою низкою порушень підписав Кличко.

- проект розпорядження було оприлюднено на офіційному веб-сайті виконавчого органу Київської міської ради без аналізу регуляторного впливу всупереч відповідним вимогам;

- не було включено розпорядження по підвищенню тарифів в план діяльності з підготовки проектів регуляторних актів виконавчого органу Київської міської ради;

- не було проведено базового відстеження результативності розпорядження виконавчого органу Київської міської ради тощо.

Ще в стінах Київради команда Левченка намагались усіляко перешкоджати цьому: реєстрували відповідні проекти рішень та приймали участь на транспортних комісіях з відповідною позицією. За дорученням Левченка його помічники депутати прописали проект дієвої реформи транспорту Києва. Пропонували введення єдиного електронного квитка та суттєве підвищення якості надання послуг, зокрема повну заборону маршруток. Але всі наші пропозиції блокувались, а Юрія Левченка навіть не допустили до виступу на сесії Київради, тим самим порушивши Закон України «Про статус народного депутата». Що й не дивно, адже маршрутки збирають понад 4 мільярди необлікованої готівки щороку, велика частка якої йде у формі хабарів чиновникам нинішньої міської влади.

Після цього Юрій Левченко разом з депутатами Київради Святославом Кутняком та Юрієм Сиротюком подали позов до суду. Існує судова практика скасування підняття сплати за проїзд в інших містах (Полтава, Миколаїв, Харків тощо). Наразі ми продовжуємо боротьбу на рівні апеляційного суду.

Кому вигідна «безхозність» столичного майна

В Києві сьогодні справжній безлад в розподілі відповідальності за комунальну сферу між комунальними компаніями та приватними компаніями. У разі виникнення аварії, її ліквідація суттєво затягується через вирішення питання, «хто відповідає за це майно». Враховуючи всі ці обставини, особливо катастрофічним є те, що в столиці досі багато мереж залишаються формально «безхозними». Тобто деякі труби тепло- або водопостачання, стоки відведення дощової води не мають власника та знаходяться поза балансом утримання комунальних підприємств. А «безхоз» - це в першу чергу безвідповідальність.

Відповідно їх не ремонтують та не доглядають, а мешканці залишаються заручниками ситуації під час аварії поки комунальні служби

граються між собою у бюрократичний пінг-понг.

Як один з наслідків подібного безладдя: деякі вулиці столиці «загріваються» під час дощів та люди не можуть вільно пересуватись. З вимогою проведення невідкладної інвентаризації дощової каналізації Юрій Левченко звертається кожного року до діючого міського голови.

Також гостро відчувають мешканці Києва аварії водопровідних мереж, коли якийсь конкретний метр труби не був переданий суб'єктам господарювання. Тоді ми стаємо свідками суперечок монополістів, замість оперативного ремонту.

Щоб вирішити цю проблему з відповідною ініціативою в стінах Київради, за дорученням Юрія Левченка виступив його помічник - депутат Київради Святослав Кутняк. Проект рішення передбачає що інвентаризація мереж має бути проведена районними адміністраціями, а так звані «безхозні» мережі, лівньовки тощо повинні бути закріплені за відповідними балансоутримувачами аби вони сповна несли відповідальність за їх утримання.

Враховуючи, що відповідні кошти в міському бюджеті є (бюджет навіть часто в профіциті) - ці вимоги більш ніж актуальні, тим більше, що в довгостроковій перспективі це рішення лише зекономить місту кошти. Але, на жаль, поки що міський бюджет здебільшого витрачається на «іміджеві» проекти для піару Кличка, а не на вирішення актуальних проблем громади столиці. Проект рішення поки що на розгляді комісії в стінах Київради.

Сигналізація на ліфтові котушки та теплові лічильники

Часто підставами для звернення громадян до нашої приймальні стають інциденти крадіжок теплових лічильників або ліфтового обладнання. На жаль, це не поодинокі випадки, а прямо епідемія по всьому Києву.

Задля мінімізації розкрадання варто встановлювати спеціальні охоронні системи на лічильники та ліфтові шахти, але вони потребують додаткових витрат. Саме тому Юрій Левченко зі своїми помічниками депутатами Київради розробили відповідний проект рішення, щоб вирішити цю проблему. Пропонувалося, щоб міська влада взяла на себе відповідальність та забезпечила лічильники та ліфтове господарство сигналізаціями та щоб їхнє утримання відбувалося за бюджетні ресурси. Щоправда ми зіткнулись з нерозумінням серйозності проблеми від виконавчої влади, яка несподівано вирішила, що на це коштів в бюджеті нібито не знайдеться. Дивно подібне чути від тих, хто хизується в ЗМІ «профіцитами бюджету» та витрачає непомірні кошти на проекти для піару мера столиці (наприклад, пів мільярди грн на «скляний міст Клич

ка»). Влада запропонувала додати до платіжок місцевих мешканців ще й стягнення за охоронну систему, що категорично неприйнятне та несправедливе. Таким чином столична влада хоче «покарати» киян за те, що не є їхньою виною.

Саме розкрадання теплових лічильників було вигідне в першу чергу і Київенерго, і Київтеплоенерго, адже без лічильника будинок сплачує до 30% більше за послуги через завищені нормативи Кабміну, хоча більше тепла й не споживає. Також ми не можемо виключати і той варіант, що подібними злочинами займаються й працівники районних комунальних підприємств, так як на чорному ринку ліфтове обладнання коштує шалені гроші.

Київський міський центр крові

Міський центр крові на вулиці Берлінського знаходиться у відверто занедбаному стані. Враховуючи те, що він спеціалізується на переливанні крові, подібний стан надважливого закладу є неприпустимим, особливо в контексті здоров'я громадян. Наявність потрібної групи крові для переливання може врятувати людині життя, тому установа має бути забезпечена всіма належними умовами для донорів. Натомість Центру хронічно не вистачало фінансування, про нього постійно «забували» під час формування міського бюджету. Саме тому команда Юрія Левченка добилася збільшення бюджетного фінансування центру крові до 4 мільйонів гривень.

Інститут нейрохірургії імені Ромоданова

В цьому Інституті Національної Академії Медичних Наук (НАМН) виконують тисячі операцій надзвичайної складності. Дуже багато висококваліфікованої, унікальної допомоги надається пораненим ветеранам війни. Працівники Інституту роблять великий внесок в науку. Ми послідовно вимагаємо дієвої національної стратегії інвестування держави у медицину та медичну науку, а не бутафорних «косметичних реформ», завдяки яким такі заклади, як Інститут нейрохірургії залишаються без фінансування. Зокрема, Юрій Левченко постійно відстоює на бюджетному комітеті Верховної Ради необхідність достойного фінансування НАМН, завдяки чому, попри щорічні бажання Кабінету Міністрів повністю позвати заклади НАМН будь-якого бюджетного фінансування, Інститут нейрохірургії та інші заклади отримують хоча б мінімальне фінансування з Державного бюджету, хоча цього, на жаль, лишається недостатньо на даний момент.

Взимку 2018 року керівництво Інституту звернулося до Левченка по допомогу щодо аварійного стану покрівлі, у зв'язку з численними

опадками снігу, подальше знаходження якого на даху ставило під загрозу функціонування закладу.

Зусиллями команди ми розчистили покрівлю. Ми також підтримали державний інвестиційний проект реконструкції хірургічного корпусу Інституту та на всіх рівнях підтримуємо створення Національного науково-практичного центру нейротравми та нейрореабілітації.

Інститут педіатрії, акушерства та гінекології

Інститут педіатрії, акушерства та гінекології не менш соціально важливий заклад для суспільства, а особливо для забезпечення здоров'я матерів та дітей. Юрієм Левченком були ініційовані бюджетні витрати на переоснащення ліфтового господарства в Інституті (яке не замінювалося з радянських часів), що суттєво покращило процес лікування у закладі.

Також існувала загроза транспортного колапсу біля Інституту, адже поруч було заплановане незаконне зведення багатоповерхівки на вулиці Майбороди, 25, що створило б перешкоди для під'їзду автовок до іПАГ та до Інституту нейрохірургії, зокрема й карет швидкої допомоги.

Спільними зусиллями з громадою мікрорайону ми змогли досягнути зупинення забудови. Авто з вагітними жінками мають безперешкодно під'їжджати до закладу, але київська влада хотіла поруч з Інститутом вздовж вулиці зробити платну парковку. Завдяки депутату Київради Святославу Кутняку вдалось виключити з переліку території поруч з ПАГОм.

Теплові лічильники

До народного депутата Юрія Левченка масово звертаються виборці з приводу того, що в їхніх будинках відсутні теплові лічильники або вони геть вийшли з ладу, що створює великі проблеми для житлового будинку, де мешканці залишаються заручниками ситуації поки монополіст або місто проявляє свою бездіяльність.

Теплові лічильники суттєво економлять витрати мешканців столиці на комунальні послуги. Особливо, враховуючи, що монополісти практикують несправедливе нарахування платежу більшого за спожиті послуги, а також завищені нормативи Кабінету Міністрів, наявність в будинку відповідного працюючого лічильника допомагає економити до 20-30% коштів.

Завдяки нашому безпосередньому тиску на виконавчу владу було встановлено понад 50 теплових лічильників у житлових будинках Шевченківського району Києва. Ціни на комунальні послуги і без того непомірні для більшості киян, тому вдвічі важливіше забезпечити можливість киянам сплачувати виключно за фактично спожите тепло.

СТВОРЕННЯ СКВЕРІВ ТА ПАРКІВ В СТОЛИЦІ

Кожен мешканець столиці хотів би бачити Київ зеленим, а не суцільні бетонні джунглі. На жаль волю громади щодо потреби створення нових зелених зон та збереження існуючих не часто чують в міській владі. Зазвичай київські можновладці «прокидаються» тільки заради іміджевих проектів на яких вони можуть вдосталь попиритись, замість дієвої довгострокової стратегії збільшення зелених зон в житлових районах столиці.

До громадської приймальні Юрія Левченка часто звертаються активи ініціативних мешканців Шевченківського району та всього Києва з проханням допомогти в утворенні та облаштуванні скверу. Також важливо пам'ятати, що створення скверу на певній земельній ділянці (навіть виключно «на папері», без виділення жодної копійки бюджетних коштів) автоматично унеможливує подальшу забудову

цієї ділянки, адже, після створення відповідного скверу згідно Закону вивести таку територію під забудову стає надзвичайно складно. Саме тому нашою командою, завдяки зокрема й роботі двох помічників Юрія Левченка - депутатів Київради Святослава Кутняка та Прохора Антоненка - було збережено і надано статус скверів-парків територіям сумарною площею понад 15 га, а саме:

- «Сирецький яр». Парк відпочинку, на ділянці, площею 5,78 га, на вул. Ризькій у Шевченківському районі;
- вул.Отто Шмідта, 26-6. Сквер у Шевченківському районі;
- вул.Глибочицька. Парк відпочинку площею 3,44 га у Шевченківському районі;
- вул.Глибочицька, 5. Сквер, площею близько 1 гектара, у Шевченківському районі;
- вул.Овруцька, 27. Сквер,

площею 0,3 га у Шевченківському районі;

- пров.Татарський, 2. Сквер, площею 0,1 га, у Шевченківському районі;

- бул.Тараса Шевченка, 6. Сквер у Шевченківському районі;

- вул.Лук'янівська. Сквер, площею 0,5 га, у Шевченківському районі;

- просп.Перемоги, 96. Сквер, площею 0,3 га у Шевченківському районі;

- вул.Печенізька, 11. Сквер, площею 0,32 га у Шевченківському районі;

- вул.Маршала Рибалка, 5-7/18. Сквер, площею 0,23 га у Шевченківському районі;

- на розі вул. Ірпінській, 63а та Феодори Пушиної, 44/50. Сквер 0,8 га в Святошинському районі;

- просп.Перемоги, 133-135. Парк 2,63 га в Святошинському

районі;

- просп.Перемоги, 144. Сквер 0,4 га в Святошинському районі;

- просп.Перемоги, 140, включено 0,68 га до існуючого парку по вул. Ф. Пушиної в Святошинському районі;

- вул.Чорнобильській, 4/56. Сквер 0,46 га в Святошинському районі;

- вул.Чорнобильській, 12. Сквер 0,65 га в Святошинському районі;

- вул.Володимира Покотила (Картвелішвілі), 6, долучено 1 га до існуючого парку «Юність» в Святошинському районі;

- перетин Вишгородської та Резервної. Сквер в Оболонському районі;

- на розі вул. Кирилівська та Куренівська. Сквер площею 0,14 га в Оболонському районі;

- провулок Попова, 2г, сквер площею 0,16 га в Оболонському р.

КРИМІНАЛЬНІ СПРАВИ, ВІДКРИТІ ЗА ДЕПУТАТСЬКИМИ ЗВЕРНЕННЯМИ ЮРІЯ ЛЕВЧЕНКА

Нижче наведені лише деякі кримінальні справи, з тих 74, які були розпочаті за депутатськими зверненнями Юрія Левченка. Так, правоохоронна та судова система в Україні є вкрай корупційними й неефективними, через що багато з цих справ розслідуються вкрай повільно, але це не значить, що треба сидіти склавши руки й нічого не робити. Треба тиснути на цю систему, виводити злочинців на світло, й, врешті-решт, вони все ж таки отримають заслужене покарання.

Як депутати фракції «Єдність» витягували з суду депутата-корупціонера

За заявою Юрія Левченка та наданими документами детективами НАБУ було проведено розслідування щодо злочинних дій депутата Київради від фракції «Єдність» (голова Олександр Омельченко) Сергія Кримчака.

Член «молодої команди Черновецького», будучи секретарем земельної комісії, зловживаючи своїм службовим становищем, незаконно та безкоштовно відвів на своїх родичів три земельні ділянки під забудову на вул. Толбухіна 43а, 43б в Шевченківському районі Києва.

Після звернень Левченка депутат Кримчак був затриманий та наразі його доля вирішується в суді. За зверненням того ж таки Левченка ДАБІ скасувала містобудівні умови, що згідно закону унеможливує продовження незаконного будівництва, яке Кримчак розпочав на цих ділянках, і врешті-решт на відповідні земельні ділянки був накладений арешт.

Варто зазначити, що коли після затримання Кримчака, суд обирав йому запобіжний захід (прокурату

ра вимагала або 60 діб тримання під вартою або 25 мільйонів гривень застави), то на засідання прийшли такі депутати Омельченка з фракції «Єдність» як Костянтин Яловий та Олександр Бродський і просили суд задовольнити їхнє клопотання про взяття Кримчака на поруки.

Суд зобов'язав НАБУ порушити справу проти Кличка через дерибан столичної землі

За позовом Юрія Левченка Солом'янський районний суд Києва зобов'язав НАБУ відкрити справу проти міського голови столиці Віталія Кличка.

Попри те, що мер Києва в очевидне порушення Закону незаконно підписав договір оренди земельної ділянки на провулку Святошинському і передав її «Київміськбуду» (Законом прямо прописана заборона передачі земельних ділянок, за якими не затверджений детальний план території), «правоохоронні» органи понад півроку відмовлялися вносити відповідні відомості в ЄРДР.

Через зловживання владою, правоохоронні органи давно вже б мали притягнути до відповідальності мера за ч. 2 ст. 364 ККУ, що карається позбавленням волі на строк від трьох до шести років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

Однак за президенства Порошенка, правоохоронці не «побачили» порушень закону з боку голови президентської партії, посаду якої Кличко обіймав майже 5 років.

Під час розслідування виявилось, що в такий незаконний спосіб Кличко передав в приватне користування не менше 28 земельних ділянок громади. Триває слідство.

Поліція відкрила справу щодо численних порушень навколо «скляного мосту Кличка»

За депутатським зверненням Юрія Левченка Поліція розпочала розслідування щодо маси порушень Закону навколо нещодавно відкритого (незаконно) «мосту Кличка». Замість того, аби піклуватися про комфорт киян міський голова вирішив викинути пів мільярда гривень на пішохідний міст, хоча за ці кошти можна було б побудувати 4 дитячих садочки, 2 школи, встановити тисячі теплових лічильників. А все тому, що такі проекти є для нього ідеальним піаром через проплачені телеканали, та зручним механізмом для дерибану бюджетних коштів. Наприклад в цьому випадку швейцарські архітектори пропонували побудувати цей міст за 6 мільйонів доларів, а Кличко, вкравши їхній проект, будує за понад 16. Але крім нецільового використання коштів, цей проект є повністю незаконним, адже:

1. Землю під будівництво не було відведено (це неможливо зробити без детального плану території, та й перевести природно-заповідний фонд під будівництво мосту не так легко). Тому пішли на службову підробку – написали, начебто це будівництво об'єкту транспортної інфраструктури відповідно до містобудівної документації. Ось тільки Генплан Києва не передбачає будівництво цього мосту. Розробити ДПТ могли, але тоді у Кличка мали проводити громадські обговорення і засвітити всі свої наміри із забудови схилів Дніпра.

2. За Генпланом територія основного будівництва – зелені насадження загального користування (два парку-пам'ятки садово-паркового мистецтва). І ніяких мостів

там будувати не можна.

3. Відповідно до ст. 6 ЗУ «Про архітектурну діяльність», розробка проекту будівництва в такому місці має відбуватися виключно за результатами архітектурного конкурсу. Власне, тому у Кличка і розповідали балачки про швейцарський проект і міжнародний конкурс 2013 року, а насправді замовили проект другу Кличка архітектору Андрію Миргородському (який дуже схожий на швейцарський), який в конкурсі навіть не приймав участі.

4. Ще у грудні вирішили корегувати проект будівництва (після цього вартість будівництва зростає). Корегували, бо хочуть втулити ще торгівельно-розважальний центр під виглядом станції канатної дороги. Ось тільки дозвіл на будівництво було отримано на старий проект, а будували відразу по новому проекту, який не пройшов експертизи (експертиза з'явилася лише 2 травня) і не був затверджений. А це прямо заборонено імперативною нормою в частині сьомій ст. 37 ЗУ «Про регулювання містобудівної діяльності». Але, найбільший цинізм в тому, що міст навіть не введений в експлуатацію, а на нього вже пустили людей. Міст не введено в експлуатацію і його використання заборонене імперативною нормою в частині восьмій ст. 39 ЗУ «Про регулювання містобудівної діяльності». Штраф за таке порушення – 900 прожиткових мінімумів, тобто, понад 1.7 млн. грн. Але ж гроші не Кличка, а киян, тому меру наплювати. Заради піару, міський голова пішов на пряме порушення Закону України, аби тільки «зробити подарунок» в першу чергу собі за пів мільярда бюджетних гривень саме у день Києва.

Триває слідство, й ми будемо робити все можливе, аби покарати злочинця.

Як на вул. Саратівській «зник» асфальт

За зверненням Юрія Левченка поліція Києва відкрила кримінальне провадження по факту розкрадання коштів під час асфальтування бульвару на вулиці Саратівській (де новий асфальт недовго пролежавши просто «зник»). Провадження стосувалося одного з близьких «помічників» Пилипишина, экс-керівника «Київзеленбуду» - Михайло Наконечного. Саме на замовлення «Київзеленбуду» підрядник провів асфальтування бульвару, але після танення снігу покриття повністю зіпсувалось. Це викликало підозри в розкраданні коштів платників податків, і Левченко направив звернення в правоохоронні органи та КМДА.

Як наслідок, підрядник за власний кошт відновлюватиме асфальтове покриття. був змушений за власний кошт відновлювати асфальтне покриття. А щодо Наконечного, так за наслідками його корупційної діяльності було відкрито стільки кримінальних справ (в тому числі й за іншими зверненнями Юрія Левченка), що навіть Кличко був змушений його позбутися аби заховати від людських очей. Правда тепер він «вигулькнув» 42 номером виборчого списку партії «Опозиційна платформа - за життя»

Кличко уповноважив представляти інтереси Києва людину, яка сфальшувала свій «диплом»

Після звернення Юрія Левченка в правоохоронні органи щодо підробленого диплому про вищу освіту заступника Кличка Володимира Бондаренка, мер таки був змушений його звільнити. Принаймні формально... Адже кияни повідомляли, що після свого «звільнення», Бондаренко продовжив ходити на суди, де стороною є Київрада, та в будівлю Київради щодня, як на офіційну роботу.

Пізніше Левченко з'ясував, що мер Києва видав фальсифікатору дипломів Бондаренку довіреності на широке представництво інтересів київської громади в різноманітних інстанціях вже після формального звільнення останнього.

Крім цього журналіст програми «Схеми» з'ясували, що Бондаренка в КМДА продовжує возити службо

вий автомобіль мерії.

І мова тут вже йде не стільки про незаконне використання Бондаренком службового автомобіля, як про моральні якості Кличка...

Володимир Бондаренко є вічним помічником Віталія Кличка.

Починаючи з 2007 року, коли Кличко був депутатом Київради. Пізніше, свій підробний диплом Бондаренко надав в Апарат Верховної Ради, коли офіційно був призначений помічником, тоді вже народного депутата Віталія Кличка.

В 2014 році коли Кличка обрали мером, прямо перед призначенням Бондаренка в КМДА, Кличко перевів його на держслужбу, щоб в подальшому Бондаренко міг уникнути спецперевірки, яка мала перевірити всі його документи.

ЗАХИСТ ЖИТТЄВОГО ПРОСТОРУ ГРОМАДИ – БОРОТЬБА З НЕЗАКОННИМИ ЗАБУДОВАМИ СТОЛИЦІ

Київ стає дедалі більш некомфортним для мешканців столиці. Кожен киянин, а особливо в Шевченківському районі, відчуває на собі наслідки навантаження на транспортну інфраструктуру, простоюючи годинами в заторах. Знайти місце для дитини в садочку та школі з кожним роком все складніше, в чергу варто записуватись від самого народження. Мережі постачання води та каналізація не витримують навантаження, через що часто трапляються аварії. Особливо літом, коли температура зашкалює, люди гостро відчувають задуху через зменшення зелених насаджень навколо житлових будинків. Не вистачає парків та скверів для прогулянки. І всьому цьому є просте пояснення - ущільнення житлової та комерційної застройки.

Під ризиком застройки знаходиться кожен вільний клаптик Шевченківського району. Вирубуються дерева, знищується історичний Київ, встановлюються паркани, з'являються будівельні майданчики і поступово зростає багатоповерхова «свічка» або торговий центр прямо під вікнами місцевих мешканців. Навіть якщо цей новий незаконний житловий комплекс з'являється не поруч, а в декількох кварталах від конкретно Вашого будинку - Ви все одно неминуче відчуєте наслідки. Час проведений в заторах зростає, мережі замість ремонту отримують додаткове колосальне навантаження, комунальні садочки та школи не з'являються та поглиблюється довгострокова криза соціальної та комунальної інфраструктури.

Сьогодні переважна більшість застроек в Києві - незаконна. Цей шокуючий факт легко пояснити, розуміючи, що всі вони «покриваються» діючою владою мера Кличка. Його друзі забудовники дозволяють собі зухвалі будівництва заради власного збагачення, абсолютно нехтуючи Законом.

Про кожен з прикладів бороть-

би з конкретною забудовою ми могли б написати окрему книгу з переліком кричущих порушень та імен депутатів, посадовців виконавчої влади, котрі, разом з Кличком «кришують» будівельну вакханалію. Але тут ми лише стисло окреслимо наш досвід за останні роки по окремим кричущим випадкам, далеко не всім, де нам приходилося пліч-о-пліч з місцевою громадою захищати Київ.

Каштановий гай

Мешканці Шевченківського району гостро потребують збереження наявних зелених зон та облаштування нових скверів, адже щільність житлових забудов невпинно збільшується.

Не дивлячись на те, що каштани вважаються «візитівкою» столиці, за мерства Кличка їх неодноразово намагалися знищити на Сирці в кінці вулиці Ризької. Спроби знищення «Каштанового гаю» розпочалися ще за мерства Омельченка, коли він «розпаював» парк під забудову, оголосивши територію «Каштанового гаю» смітником.

Починаючи з 2012 року нам доводилось, як фізично так і юридично зупиняти спроби знищення майже 300 каштанів. Одну з ділянок «Каштанового гаю» нам таки вдалось повернути громаді завдяки зверненням Юрія Левченка до Прокуратури щодо скасування незаконної приватизації. Це створює хороший прецедент для збереження всього затишного куточку в мікрорайоні Сирець. Станом на сьогодні, попри спроби забудовників, жоден каштан не був вирізаний.

Половецька, 4

За адресою Половецька, 4 забудовник хоче будувати трьохсекційну свічку замість зеленої зони в 0,7 га. Громада мікрорайону неодноразово декларувала своє бажання на цій ділянці облаштувати сквер, адже на території багато дерев, а зелених зон для відпочинку на

Татарці відверто мало. Натомість «Інтергал-Буд» має власне, комерційне бачення, яке суперечить волі громади.

Починаючи з 2015-го року Юрій Левченко разом зі своїми помічниками писали десятки звернень щодо недопущення застройки земельної ділянки. Неодноразово ініціювали громадські обговорення. Був підготовлений проект рішення Київради щодо скасування містобудівних умов забудовнику.

На жаль проект рішення не був прийнятий кличківською більшістю в Київграді, саме тому на вимогу Левченка вже Держархбудінспекція була змушена виконувати Закон, та скасувати незаконні містобудівні умови, які суперечили Генеральному плану Києва. На сьогодні відстоюємо це рішення у Верховному Суді.

Вже в грудні 2018 році Левченко та депутату Київради Святославу Кутняку разом з місцевими мешканцями доводилось зупинити нищення дерев та на вимогу депутатів тоді був накладений штраф екологічною інспекцією за незаконні дії забудовника та призупинена картка на порушення благоустрою. Але забудовник не зупинився і вже в червні цього року на земельній ділянці Половецька, 4 незаконно був вставлений паркан з колючим дротом та розпочата вирубка дерев. Юрієм Левченком, через прокуратуру, було ініційоване відкриття кримінальної справи щодо незаконного підписання Кличком договору оренди земельної ділянки, адже згідно Закону він не мав права це робити допри прийнятий Детальний план територій мікрорайону. Задля зупинки знищення дерев та застройки зеленої зони, 26 червня ми здобули проміжну, але вкрай важливу перемогу: нам разом з громадою вдалось накласти арешт на земельну ділянку (з заборонаю використання) на час розслідування кримінальної справи, що унеможливило будь які подальші дії забудовника!

Січових Стрільців, 59

Разом з мешканцями будинків навколо ділянки по вулиці Січових Стрільців, 59 нам вдалось отримати перемогу проти друга Кличка - відомого збудовника - президента корпорації Укрбуд народного депутата Максима Микитася.

Цей скандальний забудовник намітив собі територію в історичному центрі столиці та має бажання на місці, де був військкомат, звести три висотки. З активом місцевих мешканців нам вдалось зупинити будівельні роботи. Починати варто з того, що невідомо, яким чином земля перейшла з власності Міністерства Оборони до комунальної. Спочатку ми скасували незаконний дозвіл на будівництво, а потім, після десятків судових засідань, де Левченко був залучений третьою стороною, нам вдалось відстояти це рішення в судах. Разом з тим, отримали припис від Мінкульту на заборону будівельних робіт.

Але згодом Кличко вирішив підставити плече своєму другу-збудовнику, і через інспектора комунального підприємства «Київжитлоексплуатація» реєструє з повітря об'єкт незавершеного будівництва, якого по факту немає! Звичайно, що другу діючого мера Києва легко обійти Закон та отримати реєстрацію всупереч того, що він не мав відповідних дозволів на забудову через 2 роки після їх скасування. На комісії Київради, яка розглядає незаконні застройки депутатом Святославом Кутняком була озвучена незаконність дій комунального підприємства і на вимогу громади було ініційоване внутрішнє розслідування з вимогою звільнення відповідного інспектора-реєстратора.

Разом з ініціативною групою мешканців Січових Стрільців, 59 та помічника Левченка - депутата Київради Прохором Антоненком, через Міністерство Юстиції нам вдалось скасувати реєстрацію об'єкта незавершеного будівництва та від-

сторонити від роботи реєстратора комунального підприємства на 6 місяців.

Сам договір оренди земельної ділянки має закінчитися в 2021 році і наразі ми робимо все можливе, аби він не був подовжений, а бажано ще й розірваний завчасно.

Половецька, 25/27-29

Не завжди протистояння з забудовниками відбуваються в залах судових засідань, або в стінах Київради. Зазвичай вони починаються з фізичного блокування громадою незаконного встановлення паркану, знесення старої будівлі, знищення дерев, тощо. В деяких випадках запеклі протистояння стають в прямому значенні - кривавими.

В березні 2018 році тітушки жорстоко побили місцевих мешканців, народного депутата Юрія Левченка та депутата Київради Святослава Кутняка.

Левченку зламали ніс, а потім семеро злочинців наносили йому удари ногами по голові коли він впав. Юрій отримав струс мозку і від нанесених травм йому довелося лежати в лікарні більше місяця.

Злочинні дії почалися вночі з 8 на 9 березня, коли Левченку зателефонували місцеві мешканці вулиці Половецької з повідомленням, що відбувається незаконне знесення їхніх гаражів та розкрадання майна (раніше суди відмовляли забудовнику у позові з приводу демонтажу гаражів). Левченко разом зі своїм помічником - місцевим депутатом Київради Святославом Кутняком оперативно прибули на місце та намагались зупинити варварське порушення закону. В один момент тітушки почали атакувати людей, валити їх на землю та бити ногами.

Очевидно, що тітушки не діяли б так зухвало – не лупцювали людей та нардепа на очах у поліції, якби не отримали чітку гарантію від мера, що за це їм нічого не буде.

А ця історія розгорталась починаючи з 2006 року, коли сумнівним рішенням Київради ділянка землі за адресою вулиця Половецька, 25/27-29 була передана «торговому представництву Таджикистану» під забудову (торгове представництво підписало «інвестиційний договір» з забудовником для будівництва висотки). На цьому місці багато років стояли гаражі кооперативу з майном мешканців прилеглих будинків. Від 2010 року забудовник судився за знесення гаражів. В 2013 році строк дії договору оренди закінчився і аж до 2016 року забудовник навіть не звертався до Київради з проханням у його поновленні. Враховуючи порушення ним умов договору, йому мали б відмовити у проханні, оскільки забудовник не був сумлінним платником орендної плати, і стягування його заборгованостей перед бюджетом відбувалось у судовому порядку.

Однак пізніше, в гонитві за власною наживою, земельна

комісія Київради незаконно поновила забудовнику договір оренди земельної ділянки.

Тут варто зазначити, що будівництво висотки в міжквартальному проїзді та ще й на колекторі суперечить не тільки всім правилам державних будівельних норм, а й здоровому глузду, адже незаконне будівництво могло б призвести до аварійного стану сусідніх будинків.

Наразі будівництво зупинено завдяки натиску громади та суспільному резонансу. Існує більш ніж достатньо підстав задля розірвання договору, і відповідний проект рішення був підготовлений нашою командою і під натиском громади був підтриманий на земельній комісії, але далі Кличко особисто нахабно блокує дане рішення і не вносить його до порядку денного сесії Київради! Але врешті-решт, без перебільшення, в сьогоднішніх реаліях будівельної мафії Кличка, людською кров'ю, але незаконна забудова була зупинена!

Наразі НАБУ має розслідувати справу за депутатським зверненням Юрія Левченка щодо незаконного продовження договору із горе-збудовником.

Багговутівська, 16

В історичному ареалі столиці в черговий раз намагаються реалізувати злочинну будівельну аферу, тепер за адресою вулиця Багговутівська, 16. Почнемо з того, що за цією адресою, знаходиться пам'ятка культурної спадщини - Будинок Багговута, безпосередньо на честь якого й була названа вулиця. Але комунальна компанія, яка підпорядковується міській владі - Київміськбуд - хоче побудувати на тому місці чергового трьохсекційного монстра!

Завдяки нашому втручанням на уково-технічна рада Мінрегіону нещодавно відмовила забудовникові в погодженні проекту будівництва, так як він був розроблений з численними порушеннями будівельних норм (ДБНів), а також через порушення пам'яткоохоронного законодавства. Так, Мінкульт не погодив проектну документацію та не давав дозвіл на земляні роботи. Проте аби обійти законодавчі заборони забудовник хоче під фальшивими підставами змінити цільове призначення земельної ділянки під забудову.

Ще в 2015 році компанія отримала земельну ділянку під експлуатацію та обслуговування адміністративних будівель, на сьогоднішній день там вони і залишилися. Зараз хочуть внести незаконно зміни до договору, а саме зміну цільового призначення вже для експлуатації та будівництва багатофункціонального комплексу, якого по факту зараз немає. Це робиться для того, щоб якраз і побудувати три 25-поверхівки. Бо без цих змін, вони цього не можуть зробити. Тобто зараз Київраді відкрито пропонується підтримати незаконне рішення за сфальсифікованими підставами.

Крім всього іншого проект не

витримує відстань від пам'ятки – будинку Багговута. Згідно ДБНів в такій близькості будувати таку висотність там не можна. Саме тому депутат Київради, помічник Юрія Левченка, Святослав Кутняк двічі знімав це питання на сесії Київради, і йому вдалося переконати депутатський корпус не ставити це незаконне рішення на розгляд сесії. Тому попри те, що меру зі його будівельною мафією плювати на історичний центр, в цьому випадку нам поки вдається стримувати їхні апетити!

Коперника, 25

Кілька місяців тому у Київраді несподівано з'явилися ініціатива незаконного повернення земельної ділянки, за адресою вулиця Коперника, 25, забудовнику, який систематично порушував умови договору оренди, строк дії якого вже давно закінчився (ще в 2010 році).

Орендар-збудовник мав велику заборгованість за сплату ренти, але «раптом» прямо перед розглядом в Київраді питання відновлення його права користуватися територією, вони були погашені. На території ділянки відсутнє майно, окрім руїн. Тобто будь-яке поновлення договору є незаконним, так як майно там відсутнє, і жодного права зазіхати на цю землю забудовник немає права.

Наразі продажні депутати Київради докладають колосальні зусилля аби протягнути «рішення» через Київраду, адже строк позивної давності вже також проминув, тому забудовник не може звернутись до суду. Але завдяки нашому втручанням, вже двічі вдавалося завалявати це питання на земельній комісії. Паралельно виконавча влада за останні майже 10 років палець об палець не вдарила щоб навести на цій земельній ділянці лад, попри те, що можуть це спокійно зробити, прибравши сміття, адже земельна ділянка вже багато років контролюється містом. Мешканці прилеглих будинків категорично проти забудови під їхніми вікнами, просять нас зробити все можливе щоб не допустити будівництва свічки з підземним паркінгом між старими радянськими будівлями. Ми продовжуємо відстоювати інтереси громади та блокуємо спроби незаконного повернення землі забудовнику.

Провулок Татарський, 2

Територія навпроти школи №139 була успішно відбита нами з лап забудовників.

Деякі роки тому, забудовник захопив ділянку землі на провулку Татарському, 2, огородивши її незаконним парканом. Будівництво грубо б суперечило ДБНам, оскільки на такій площі маленькій площі не дозволяється будувати будівлю таких величезних масштабів. Але з 20 соток на які поклав око забудовник, 10 соток знаходяться в його приватній власності, а інші десять соток він хотів шахрайським шля-

хом отримати в Київраді, під так звані «транспортні під'їзди».

За дорученням Юрія Левченка, депутатом Київради Святославом Кутняком був підготовлений проект рішення з надання ділянки, яку забудовник хотів прихопити під будівництво, статусу скверу. Попри супротив зі сторони провладних депутатів все ж таки це рішення було ухвалено. Після цього, забудовник намагався повернути собі територію через суд. Нам вдалося долучитися третьою особою до справи, щоб захистити інтереси громади й суд ми виграли!

На сьогодні ми неодноразово зверталися до виконавчої влади щоб вже на території, яку нам вдалося відбити з лап забудовника навели лад, але Кличко в чергове ігнорує думку громади, тим самим підіграючи забудовнику, який мовляв прийде і наведе тут лад.

Також нашою командою була підготовлена пропозиція для викупу другої половини території з приватної власності та передати її на баланс міста задля повноцінного облаштування скверу на 20 «сотках» землі, замість 10. Найближчим часом проект рішення буде виноситися на сесію Київради, далі слово за депутатами. Маємо надію, що рішуча боротьба громади протягом останніх років переконає депутатську більшість підтримати єдино-правильну ініціативу!

Олени Теліги, 25

В центрі Сирця, за адресою вул. Олени Теліги, 25, прямо напроти Бабиного Яру, є півтора-поверховий довгобуд, який забудовник мріє перетворити у чергову свічку! До боротьби проти таких бажань забудовника ми, разом з громадою, долучилися ще в 2013 році.

Більше ніж за 5 років ми з місцевими мешканцями пройшли все: і силові протистояння, і громадські слухання, й акції протесту, зрештою, поки громада гальмувала забудову у забудовника закінчився строк оренди ділянки, однак на його місце вже знайшовся інший, який мріє недобудову в півтора поверхи перетворити в чергову висотку між трьома хрущівками.

Протягом останніх 2 років на рівні профільних комісій ми разом з громадою блокували спроби команди мера надати дану ділянку в оренду під будівництво. Але всупереч думці громади Кличко зі своєю більшістю незаконно протягнув дане питання. Незаконно, бо було прийнято рішення про продовження договору оренди, який давно закінчився, й земельна комісія не мала права це робити через численні порушення законодавства забудовника.

Наразі ми разом з мешканцями Сирця і надалі боремося за недопущення будівництва, працюючи над тим, аби скасувати забудовнику незаконні містобудівні документи. Будівництво загальмовано й сподіваємося, що, разом з громадою, нам вдасться його повністю зупинити.

Майбороди, 256

Територія на вулиці Майдобо-роди, 25-Б була передана під фіктивну «реконструкцію» старої будівлі, аби приховати заплановане чергове зведення на її місці багатопверхівки. Весь мікрорайон міг би відчувати наслідки такого рішення поточної місцевої влади: від транспортного колапсу до перевантаження мереж. Варто зазначити, що поруч з об'єктом знаходяться медичні заклади Інститут нейрохірургії та Інститут педіатрії, акушерства і гінекології, а дорога до них має лише одну смугу напрямку. Під'їзд до цих закладів має бути безперешкодним, адже додаткові затори ставлять під загрозу людські життя. Колективи цих Інститутів були вкрай занепокоєні та, разом з місцевими мешканцями, звернулись до нас.

На початку 2017 року нашою командою було подано проект рішення Київради щодо скасування розпорядження на так звану «реконструкцію», втім з очевидних причин кличківська більшість його не підтримала, не дивлячись на те, що навіть сам голова «Спецжитлофонду» визнав незаконність розпорядження про передачу приміщення. Проект рішення двічі виносився на сесії Київради, але команда Кличка двічі навмисно провалювала голосування, наплювавши на думку мешканців, які були присутні під час розгляду питання.

Але й на цьому Кличко зі своєю командою не зупинився і напроти дав вказівку комунальному підприємству «Спецжитлофонд» розробляти проект землеустрою під будову даної ділянки. Проте нам вдавалося неодноразово знімати це питання з розгляду, як на президії так і на сесії.

Паралельно з діями міської влади, забудовник двічі намагалися спалити будівлю, яку він начебто збирався «реконструювати», щоб в майбутньому полегшити собі будову даної земельної ділянки!

Щоб зупинити дану «реконструкцію» нам довелося піднімати неабиякий суспільний резонанс, аби київські можновладці нарешті зупинились в своїх ненажерливих прагненнях легких грошей від забудовника.

Пугачова - Макарівська, 1

Більше 130 дерев в історичному ареалі Києва було вирубане без жодних дозволів та погоджень, за сприянням виконавчої влади Кличка. Цим варварством зайнявся бажаний забудувати мальовничі пагорби Києва в кінці вулиць Макарівської та Ромоданова (колишньої Пугачова).

4 гектари землі були незаконно передані під будівництво ще за часів Черновецького. В 2014 році Київрада вже розривала договір оренди, але через погано прописане рішення депутатів, що хотіли лише попіаритися та корупційним

суддям забудовник зміг повернути собі право на землю.

Нам разом з ініціативною громадою прилеглих до території будинків доводилось неодноразово фізично зупиняти спроби розпочати будівництво. Левченко разом з депутатом Київради Святославом Кутняком неодноразово виносили на земельну комісію Київради проект рішення щодо розірвання договору оренди з подальшим наданням ділянці статусу парку. Але кличківська більшість постійно саботувала дану ідею, як на земельній комісії, так і двічі вже в сесійній залі! Забудовник паралельно проводив громадські слухання, на яких громада одностайно сказала «НІ» забудові історичних пагорбів Лук'янівки. На сьогодні забудовник досі не має всіх погоджувальних документів, спробу розпочати будівництво припинені, але він і далі сподівається втілити свої наміри зведення багатосекційних житлових «свічок», йдучи вже на шахрайські кроки. В зв'язку з чим, за зверненням Юрій Левченка, прокуратурою була відкрита кримінальна справа. Ми перереєстрували проект рішення щодо розірвання договору оренди і чекаємо засідання земельної комісії на якій вкотре спробуємо довести Кличку і його команді неможливість будови даної земельної ділянки!

Отто Шмідта, 9-11

Ділянка на схилі по вул. Отто Шмідта, 9-11, де всупереч законодавству забудовник отримав дозвіл на зведення двох багатопверхівок. З 2014 року завдяки громаді в ході тривалих протистоянь нам вдалося заблокувати незаконні будівельні роботи.

Згодом ми разом з ініціативною групою місцевих мешканців домоглися скасування дозвільної документації, що зберегло ділянку від будови, а також забезпечили невидачу Мінкульту потрібних забудовнику документів, що унеможливить будівництво в майбутньому. Протягом цих років було проведено десятки акцій прямої дії і лише завдяки згуртованості мешканців вдалося зупинити кількісні спроби забудовника поновити будівництво, адже часто його не зупиняли навіть приписи від Міністерства Культури щодо незаконних дій в історичному ареалі столиці. Наразі нам разом з прокуратурою вдалося накласти арешт на одну із земельних ділянок забудовника, що унеможливило будь-яке будівництво!

Новоукраїнська

Вдалося зупинити незаконні будівельні роботи і на вул. Новоукраїнській, 24а, де на землях освіти замість гуртожитку для студентів забудовник запланував 6 свічок. Оскільки будівництво велося в зсувонебезпечній зоні та без дотримання будівельних норм, це спричинило зсуви ґрунту навколо і негативно позначилося на стійкості навколишніх будинків, створюючи

ризик для життя і здоров'я мешканців. За результатами нашої роботи Держархбудінспекція анулювала дозвіл на будівельні роботи, а також звернулася до суду з позовом про знесення самочинних об'єктів. У цій справі ми безпосередньо брали участь у суді як треті особи. Нам вдалося отримати вперше в Україні рішення про знесення двох самочинних багатопверхових об'єктів, проте суд довго затягував видачу виконавчого листа під різними приводами, а київська влада не поспішала виконувати рішення. Забудовник ініціював перегляд справи Великою Палатою Верховного суду. На жаль, у суддів не вистачило сміливості прийняти законне рішення і вони повернули справу для розгляду в першу інстанцію не через недоліки по суті, а нібито через помилкове залучення у якості відповідача Індустріального коледжу. Але ми не полишаємо боротьби і будемо відстоювати інтереси місцевих мешканців і далі, адже від цього залежить безперебійна безпека при проживанні у своїх помешканнях. На даний момент нове будівництво зупинене, а вже існуючі об'єкти не вводяться в експлуатацію, що полегшує життя місцевих мешканців.

ДПТ Сирець

Детальний план територій по частині мікрорайону Сирець, так звана земельна комісія Київради розглядала при виключеному світлі, без обговорення по-суті, з тітушками в залі, аби протягнути повністю незаконне рішення, врешті-решт, кличківській більшості депутатів Київради вдалося зробити. Даний ДПТ не просто суперечить Генплану Києва, а й дозволяє будову парків, ущільнення житлової забудови на південному Сирці без відповідного забезпечення соціальною інфраструктурою. Прокуратура м. Києва оскаржила в суді біля десятка незаконних ДПТ, однак в більшості випадків позитивний результат відсутній лише через те, що суди не визнають за прокуратурою саме право на оскарження. Але якраз по ДПТ Сирець, завдяки нашому втручання, залученню Левченка як третьої особи та надані ним пояснення, ми все ж таки переконали суддів апеляційної інстанції, що прокуратура таки має відповідні повноваження. Тож наразі справу повернули на розгляд до першої інстанції, де вона розглядається вже по-суті і ми маємо надію на перемогу в кінцевому результаті, з огляду на значні порушення, які ми підтвердили належними доказами.

Отто Шмідта, 22

Вдалося врятувати від забудови земельну ділянку на вул. Отто Шмідта, 22, де чверть гектара було корупційним шляхом включено до переліку ділянок під аукціон.

Ділянка знаходиться поруч з радянською десятиповерхівкою. Наслідком майбутнього будівництва

могли стати зсуви ґрунтів і техногенна катастрофа, оскільки ділянка і сусідня будівля знаходяться на насипному ґрунті.

Тож навесні 2016 року нашою командою було зареєстровано проект рішення про виключення ділянки по вул. О. Шмідта, 22 із переліку ділянок, що підлягають продажу через аукціон.

Під тиском громади депутати Київради були змушені підтримати цей проект рішення, тож маємо чергову спільну перемогу!

Ризька, 19а

Триває боротьба за адресою Ризька 19А, де забудовник в приватному секторі та на зсувонебезпечній території захотів будувати три секції багатопверхівок. Спочатку ще в 2016 році нами був розроблений проект рішення щодо розірвання договору оренди землі у зв'язку з численними порушеннями: за цільовим призначенням там мала бути садибна будова. Натомість недобросовісний забудовник побудував п'ять поверхів і почав вибудовувати шостий, та відкрив завчасний продаж квартир вже у майбутній «висотці» на 9 поверхів. За цим фактом була відкрита кримінальна справа. За зверненнями Юрія Левченка ДАБІ скасувала подану забудовником декларацію через подання недостовірних даних; Департаментом благоустрою тільки за один рік було видано понад 6 приписів щодо порушення правил благоустрою міста Києва на дану ділянку; «Київгаз» видав припис за незаконне врізання забудовником в газорозподільчі мережі; СУПР видавав припис від 2015 року, в якому зазначається небезпека даного будівництва для навколишніх будинків. Порушення кричущі та масові: порушення обов'язків зі сплати орендної плати - за 2014-17 роки від забудовника не надійшло жодного платежу; самозахоплення забудовником сусідньої ділянки; самовільне підключення до водо-, газо- та електропостачання; пошкодження паркану з сусідньою ділянкою та завдання збитків мешканцям через псування їхнього майна будівельною технікою тощо.

Окрім того, незаконне врізання в пожежний колодязь призвело до трагедії, адже під час пожежі поруч у приватному секторі пожежні не змогли використати даний пожежний гідрант та вчасно погасити займання, в результаті чого померла людина. Такої трагедії можна було б уникнути, якби не незаконні дії забудовника.

У зв'язку з такими кричущими порушеннями договір оренди був розірваний в стінах Київради! Але забудовник вирішив піти перевіреним шляхом і скористатися послугами «продажних» суддів, що спонукало нас разом з громадою долучитися до боротьби вже в судовій площині вже у якості третіх осіб, щоб захистити рішення.

Але всупереч всім явним порушенням одіозного забудовника,

суд виніс рішення на його користь! Ми продовжили боротьбу і знову законним шляхом через сесію Київради у 2018 році був підтриманий наш проект рішення щодо відмови в поновленні договору оренди скандальному забудовнику. На жаль задля того, аби унеможливити подібні зухвали забудови нам варто постійно «штурхати» діючи київську владу, яка не думає про наслідки та незаконність подібних діянь забудовників, а навпаки всіляко допомагає їм.

Наразі забудовник не має ні землі, ні дозволу на будівельні роботи. І ми вимагаємо від київської влади Кличка відновити благоустрій на даній території, а також за нашим наполяганням Департамент земельних ресурсів КМДА готує позов про знесення самовільного об'єкта.

Отто Шмідта, 26-6

Вже більше 3 років разом з громадою зупиняємо апетити власників земельних ділянок на схилах біля Отто Шмідта, 26, які в часи Омельченка були незаконно приватизовані. Наміри всіх без виключення власників - будувати кількаповерхові «котеджі», але оскільки ділянки лежать на схилі пагорбу за десятком метрів від радянського житлового будинку будь-яке будівництво негативно відіб'ється на цьому будинку, технічний стан якого залишає бажати кращого.

Забудовник не має дозвільних документів. На місці будівництва було проведено низку акцій прямої дії з метою перешкодити незаконному будівництву. Незважаючи на спротив громади, забудовник вирішив забудувати ще й сусідню ділянку. Вчасно виявивши його наміри, ми діяли навипередки і задля збереження зеленої зони розробили проект рішення щодо створення там скверу, який сесія Київради була вимушена підтримати і таким чином нам вдалося зберегти зелену зону від знищення. Сьогодні будь-які спроби будівництва припинені.

Глибочицька, 5

Наша боротьба за гектар зеленої зони в центрі Києва між вул. Татарською та Глибочицькою триває вже чотири роки. Наразі команда Левченка відстоює інтереси громади в суді. Через порушення забудовником умов оренди землі, за дорученням Левченка депутат Київради Святослав Кутняк підготував проект рішення щодо розірвання договору оренди по вул. Глибочицька, 5, який під натиском громади був успішно підтриманий в стінах Київради в 2015 році. Але колишній орендар намагається через суди оскаржити рішення та повернути собі право на забудову зеленої зони.

За останні роки відбулося дуже багато судових засідань, на яких ми невпинно відстоювала інтереси місцевих мешканців. Уявіть, вже понад 20 суддів змінилось по даній справі, деякі з них брали самовідвід

і не приховували, що на них чиниться тиск з боку забудовника.

Нам навіть вдалося здобути перемогу в Апеляційному господарському суді, але забудовнику вдалось повернути справу до цього ж суду наново через корупційний Верховний Суд. На сьогодні вже інший, продажний склад суддів Апеляційного суду виніс незаконне рішення на користь забудовника. Незабаром буде знову засідання в Верховному Суді, на який ми максимально запросимо мешканців мікрорайону, аби нагадати суддям, що вони мають діяти за Законом, а не згідно комерційних інтересів різноманітних ділків. На даний час будівництво не відбувається, й, в незалежності від рішення Верховного Суду, у нас лишаються й інші механізми для недопущення знищення зеленої зони.

Нагірна, 25

За адресою вулиця Нагірна, 25 забудовник запланував зведення двох 25-ти поверхівок. Раніше на цій території знаходилися тенісні корти, на які з'їжджалися з усього Києва, але які незаконно були знесені забудовником за сприяння «мера-спортсмена».

Ще на початку 2000-х, земельна ділянка була передана під експлуатацію та обслуговування адміністративних та спортивних споруд. Починаючи з 2015 року ми разом з громадою та депутатом Київради Святославом Кутняком фізично блокували будівельні роботи. Забудовник нахабно нехтував умовами договору, згідно якого територія була надана для експлуатації будівель, а не для будівництва. Навколо проблеми згуртувалися ініціативні мешканці Татарки з вимогою зупинити зведення багатопверхівок. Завдяки нашим зверненням була скасована декларація на початок будівельних робіт на підставі подання забудовником недостовірної інформації.

До закінчення дії договору оренди, ми подали проект рішення щодо відмови в його поновленні у зв'язку з численними порушеннями умов договору. Проте більшість депутатів в земельній комісії від фракції БПП-Солідарність блокувала рішення та за спиною громади прийняла протилежне - про поновлення договору ще на 15 років. Ми продовжили боротьбу та разом з активістами та завдяки суспільному резонансу, ми досягли винесення питання щодо відмови в поновленні договору оренди на сесію Київради. Завдяки натиску ініціативних мешканців наш проект рішення набрав потрібну кількість голосів. Після цього двічі депутати Кличка разом з фракцією Омельченка «Єдність» намагалися скасувати результати голосування, але ми його відстояли!

Завдяки депутатському зверненню Юрія Левченка, Кличко, який не хотів підписувати важливе рішення, був змушений підписати саме проект рішення по недопу-

щенню забудови, а не рішення земельної комісії, яка відверто продалася забудовнику.

Наразі забудовник намагається скасувати прийняте рішення в суді де ініціативна група та помічник Левченка - депутат Київради Святослав Кутняк долучені третьою стороною, щоб вже в судовій площині відстояти правду!

Краснодарська, 46

У 2018 році на зустрічі Юрія Левченка з громадою мікрорайону Нивки до нього звернулися з проблемою незаконної забудови та захаращеної території за адресою вулиця Краснодарська, 46.

Земельна ділянка була передана юридичній особі ще в 1999 році терміном на 25 років на умовах «обслуговування та експлуатації будівель». Натомість, як часто це буває, забудовник знищив наявну на території будівлю всупереч закону та договору, з планами забудувати ділянку. Більше того він протягом десяти років не сплачував орендну плату, яка і без того була безпідставно низькою. За дорученням Юрій Левченка, депутатом Київради Святославом Кутняком був підготовлений проект рішення Київради щодо розірвання договору оренди який був підтриманий на сесії Київради.

Тепер у виконавчій владі є всі правові підстави розібратися з тим сміттєзвалищем, яке залишив після себе несумлінний забудовник, так як територія повернута під контроль міста! Будемо й надалі вимагати, щоб виконавча влада виконала свою роботу та законні вимоги мешканців сусідніх будинків, та привела територію до належного стану.

Нагірна, 47

Нещодавно до нас звернулись мешканці Татарки з повідомленням, що за адресою вулиця Нагірна, 47, несподівано розпочалася чергова забудова. Будівельники без жодних дозволів навіть вже почали забивати «свай». На місце оперативно направився депутат Київради Святослав Кутняк, аби фізично зупинити будівельну техніку. Виявилось, що забудовники не мають ані погодження Мінкульту, ані картки на порушення благоустрою і, що більш нахабно, - відсутній навіть договір оренди землі. Наразі роботи на об'єкті зупинені, а ми вже надіслали всі належні звернення народного депутата Юрій Левченка до виконавчої влади Києва, з вимогами унеможливлення чергового будівництва в мікрорайоні, який просто фізично вже неможливо «ущільнювати».

Толбухіна

Депутат Київради від фракції Олександра Омельченка «Єдність» Кримчак незаконно відвів земельні ділянки на Нивках поруч зі 163 школою й почав незаконне будівництво чергової свічки. Завдяки втручання Юрія Левченка забу-

дова зупинена, а щодо Кримчака було проведено слідство детективами НАБУ й наразі справа в суді. Детальніше про ситуацію - в нашій статті «Кримінальні справи відкриті за депутатськими звернення Юрія Левченка».

Печенізька, 11

Чергова можлива забудова на схилах Татарки, за адресою вулиця Печенізька, 11. Строк договору оренди на земельній ділянці закінчився ще в 2014 році. Проте в 2019 році лобісти інтересів забудовників в Київграді вимагають повернення контролю над земельною ділянкою приватній фірмі.

Сам забудовник - взірць злісного боржника, адже системно не сплачував орендну плату! Також раніше на земельну ділянку був накладений арешт в рамках кримінальної справи. Але зараз арешт дивним чином зник, і забудовник хоче відхопити землі для будівництва впритул до сусідніх будинків. Але задля поновлення договору оренди, згідно закону, орендар має доказати свою сумлінність у виконанні умов договору, але як ми бачимо неозброєним оком, забудовник плював на умови договору.

За дорученням Юрія Левченка, депутат Київради Святослав Кутняк озвучив незаконність проекту рішення на земельній комісії коли депутати-збудовники хотіли всупереч закону подовжити поновити договір оренди, ніби ніяких порушень і не було.

На сьогодні нам вдалося «завалити» це рішення. Також нами були озвучені вимоги громади, а саме надання території статусу скверу, однак кличківські депутати не підтримують ініціативу, й далі намагатимуться через коліно незаконно подовжити договір оренди. Боротьба триває.

Перехрестя Багговутівської - Овруцької

В 2015 році до нас звернулись мешканці Лук'янівки щодо того, що у релігійної організації є бажання забудувати сквер на перехресті вул. Багговутівської та Овруцької 5-ти поверховим храмом! Для цього забудовник подав відповідний проект рішення до Київради.

Мешканці наполягали на недопущенні там будь-якої забудови, саме тому нашою командою відразу був сформований проект рішення щодо відмови в затвердженні проекту землеустрою і ми домоглися його ухвалення в стінах Київради.

На сьогоднішній день сквер незаконно огорожений парканом забудовника, а міська влада продовжує проявляти свою бездіяльність у поверненні громаді реального скверу, а не тільки на папері. Але першочергове завдання недопущення будівництва - виконане, в тому числі завдяки активній громаді, яка вчасно звернулася до нашої приймальні!

Перемоги, 9-6

Декілька років ми разом з громадою відстоюємо недопущення будівництва на прибудинковій території за адресою проспект Перемоги, 9Б та створення там скверу.

За даною адресою забудовник планував на малій території та в близькості до житлового будинку побудувати торговий комплекс. В 2004 році йому передали земельну ділянку з категоричною заборонаю зміну ландшафту та зобов'язанням закінчити будівництво за три роки. Не дивно, а доволі симптоматично, що забудовник цих умов не виконав, та більше того, не отримав весь пакет дозвільних документів.

Завдяки зверненням Юрія Левченка в 2017 році ДАБІ скасувала їм декларацію на початок будівельних робіт, а відповідні служби видали чимало приписів щодо усунення чисельних порушень забудовником та притягнення його до адміністративної відповідальності. Звичайно, що забудовник продовжував будівництво всупереч закону та не виконавши належні приписи, що і стало підставою для розробки проекту рішення Київради щодо розірвання договору оренди. Попри всі протидії, нам таки вдалося забезпечити ухвалення цього рішення на сесії Київради. Наступним кроком було голосування в стінах Київради за надання статусу скверу відповідній ділянці. Наразі забудовник намагається оскаржити позитивне рішення Київради в суді. Нам залишилось відстояти справедливе рішення в суді на який ми ходимо разом з місцевими мешканцями.

Боротьба проти незаконної забудови та відновлення Сінного ринку

Сінний ринок зник з карти столиці більше десяти років тому. 2005 року за рішенням Київради за міського голови Олександра Омельченка унікальне місце торгівлі (там продавались не просто овочі-фрукти, а й антикварні речі) мали реконструювати. Але будівлю «Центрального колгоспного ринку» (офіційна назва) яка була зведена у 1949–1958 роках під виглядом реконструкції зруйнували вщент.

Обіцянки мера Омельченка, що ринок нікуди не зникне залишилися в минулому, натомість комунальна власність громади якимось чином опинилась у розпорядженні спритних ділків. Отримавши винагороду за цю операцію, мера не цікавило, що існуюча інфраструктура може не витримати появи нового житлового комплексу, а сама територія будівництва належить до буферної зони Національного заповідника «Софія Київська», яка є охоронною зоною ЮНЕСКО.

Якщо землю під Сінним вкрали при Омельченку то будівництво почалося вже за Кличка. Замість того, щоб апелювати до власника землі, щоб він виконав умови давнього

рішення Київради про відновлення Сінного ринку, Кличко зробив видимість боротьби із забудовником. Спочатку працівники комунального підприємства «Київблагодій» привезли бетонні блоки та кран, начебто з наміром перекрити в'їзд на незаконну забудову і таким чином її зупинити, а потім на другий день мер підписав меморандум із забудовником. Кличко видав за «перемогу» той факт, що забудовник погодився зменшити поверховість в одному будинку на три поверхи, а в інших по одному. Мовляв таким чином в комплексі не буде будівель вище 19 поверхів. Це при тому, що на тій ділянці взагалі не можна зводити житлові будинки!

Юрій Левченко неодноразово виступав з трибуни Верховної Ради з цього приводу. Він наголошував на тому, що дане будівництво порушує основоположні принципи усього містобудівного законодавства.

Левченко закликав мера звернутися до ДАБІ з вимогою скасувати незаконні містобудівні умови та обмеження, які не відповідають Генплану, й які дали можливість отримати дозвіл.

Проте цього не сталося і наразі зникли будь-які сумніви, що Кличко просто покриває незаконну забудову на Сінному, - це при тому, що він сам визнає, що забудова незаконна, але при цьому каже, що нібито нічого не може зробити, що є відвертою брехнею.

ДПТ Туполева, 12

Детальні плани території (ДПТ) мають уточнювати Генеральний план Києва, а не суперечити йому. Натомість реалії показують, що затвердження ДПТ нинішньою міською владою використовується для «легітимізації» забудов, котрі суперечать Генплану - порушують Закон та відбуваються всупереч інтересам громади району.

Яскравим прикладом зухвалої нахабства стало прийняття ДПТ між вулицями Туполева та Щер-

баківського на Нивках. Ухвалення рішення в стінах Київради відбувалось з кричущими порушеннями та покривалось Кличком з його командою забудовників.

Прикметно, що ухвалення цього незаконного рішення стало можливим не лише завдяки голосам фракції Кличка в Київradі, але також голосами фракції Олександра Омельченка «Єдність», зокрема голосували «за» 2 місцевих депутати Київради - Ялові. А все через те, що їм треба було «проштовхнути» забудову 40 гектарів землі 80-ма житловими будинками. Таке собі будівельне гетто, бо для такої щільної та потужної забудови не передбачено ні соціальної інфраструктури, ні потужностей для надання якісних комунальних послуг. Тож страждати будуть не лише мешканці новобудов, а всі жителі Нивок, інфраструктура яких не буде справлятися з такими викликами.

причин, бо нібито права самого Левченка не порушені, а народний депутат не може представляти інтереси громади.

Але тепер ми вже забезпечили юридичний супровід гаражному кооперативу, який знаходиться в межах ДПТ, зокрема щодо підготовки та подачі позову до суду, оскільки їхні права та обов'язки напряму порушуються у зв'язку із можливою забудовою. Надалі також будемо допомагати в правовій площині не лише з цим позовом, а з іншими проблемами, з якими місцеві мешканці стикаються у зв'язку з реалізацією рішень незаконного ДПТ.

Нам, до речі, вже вдалося захистити згаданий гаражний кооператив від знесення влітку 2018 року, коли міська влада хотіла, прикриваючись розширенням дороги, підіграти забудові Пилипишина-Ніконова-Кличка - так званій «Файна Таун» - щоб знести гаражі і зробити там заїзди під їхній незаконний житловий комплекс! Але, разом з громадою, нам вдалося захистити майно мешканців Нивок!

Отже, товариство, це хоча й великий, але далеко неповний перелік нашої боротьби за життєвий простір громади, за комфорт киян, за збереження нашого Києва. В рамках цього звіту ми просто не встигаємо детально розповісти, про незаконний ДПТ «Мотозавод» та ДПТ «Рибальській острів», де більшість Кличка в Київradі незаконно перекреслює Генплан Києва; про їхнє бажання будувати торговим центром єдину парковку на станції метро Лук'янівська (земельну ділянку за адресою Ілленка (Мельникова), 3); про нашу боротьбу в інших районах Києва - на провулку Попова, 2г, на перетині вулиць Львівської та Живописною, на провулку Святошинському тощо. Всюди, де до нас зверталася громада за допомогою, ми реагували.

Були перемоги й поразки, радість і кров, але загалом кожен приклад різних рівнів успішності, підводить нас до одного головного висновку. Лише активна позиція громади, готової захищати власні інтереси, може бути запорукою успіху в боротьбі проти бандитів-збудовників, котрі через жагу наживи сьогодні знищують Київ.

При цьому, депутатська діяльність Юрія Левченка й членів його команди демонструє, яким чином громада може правильно використовувати своїх представників у парламенті та Київradі, щоб досягти успіху у відстоюванні своїх порушених прав та захисті свого міста та свого власного права на елементарний комфорт.

Лише разом ми здатні протистояти будь-якому злу. Чи то будівельній мафії, чи то олігархії та її корумпованим чиновником. Лише разом ми зможемо збудувати гідне майбутнє для себе, своїх дітей. Разом - Сила!

ЗБЕРЕЖЕННЯ ІСТОРИЧНОЇ СПАДЩИНИ СТОЛИЦІ

На жаль, так сталося, що з приходом до влади в Києві «команди» Віталія Кличка, темпи зникнення культурної спадщини в столиці надзвичайно пришвидшилися. Насамперед це стосується будівель, які є пам'ятками історичного значення. З року в рік їх стає дедалі менше, а на їхньому місці виростають багатопверхівки та торгово-розважальні центри.

Що казати, якщо під загрозою навіть опинилися унікальні артефакти стародавньої вулиці Києва XI–XII століття, які були віднайдені на Поштової площі!

Всі пам'ятають, як навесні 2015 року на Поштової площі розкопали древню вулицю часів Київської Русі. Згодом журналісти програми «Схеми» виявили, що будівництво торгового центру на площі відбувається без належного землеведення і загрожує зруйнувати унікальну археологічну знахідку.

По факту самозахоплення ділянки навіть була відкрита кримінальна справа.

Проте замість того, аби робити все можливе задля збереження та охорони історико-культурної спадщини, міська влада Києва навпаки відстоювала інтереси забудовника («завгоспу» Януковича Кравця), який запланував звести на місці унікальних знахідок торгово-розважальний центр.

Конфлікт між громадськістю та безвідповідальним бізнесом міг вирішитися в стінах Київради. Низка депутатів Київради виступали за категоричне розірвання так званого «інвестиційного договору» та зупинки будь-яких будівельних робіт. Проте Кличко зі своєю більшістю (його фракція «Солідарність» та фракція Омельченка «Єдність») активно виступав, захищаючи інтереси забудовника, - і гроші останнього виявились цінніші за

тисячолітню історичну спадщину.

Виходячи з того, що в стінах Київради депутати не підтримали ініціативу збереження Поштової площі, боротьба продовжилася у Верховній Раді. Деякими народними депутатами була зареєстрована постанова зі створення музею на Поштової площі, але вона була відверто бутафорною, оскільки жодним чином не забороняла будівництво торгового комплексу на місці дорогоцінних артефактів.

Саме тому Юрієм Левченком був зареєстрований альтернативний проект постанови № 8541-1 про збереження історико-культурної спадщини та створення Національного музею «Центр Середньовічного Міста» на Поштової площі у м. Києві.

Хоч більшість депутатів Верховної Ради з самого початку вирішили підтримувати проект свого колеги з «Народного фронту», який

входить до їхньої коаліції, проте Левченку вдалося проштовхнути свої правки, які хоча б наповнили перший проект реальним змістом. Мова йде про те, щоб до надання пам'ятці статусу національної й щоб до фактичного створення там музею будь-які інші будівельні роботи там були заборонені.

Саме ці правки досі зберігають старовинну вулицю від руйнування, адже створювати музей Кличко не квапиться, але й ТРЦ побудувати він не може з огляду на відповідну Постанову Верховної Ради. Таким чином була збережена безцінна історія нашого міста, яка тепер чекає на кращого міського голову, якому вона буде цікава на відміну від нинішнього.

До речі, ця ситуація є прикладом того, що навіть один опозиційний депутат може зробити багато добра у стінах Верховної Ради, маючи відповідне бажання й завзяття!

КУЛЬТУРА І ПРОСВІТНИЦТВО

Організація культурних і просвітницьких заходів дозволяє відволіктись від основної депутатської діяльності та викликає багато радісних емоцій. Проте не заради власних позитивних емоцій та іміджу, а для об'єднання громади та щоб дати людям безпосередній доступ до культури, ми й організуємо тематичні відкриті події для киян: від концертів до літературних презентацій, від святкування патріотичних свят до вшанування пам'яті героїв України.

Особливо наша команда пишається тим, що п'ять років поспіль ми з громадою спільно відзначали День матері за підтримки лідера музичного гурту «Тінь Сонця» Сер-

гія Василюка.

Так, традиційно кожної другої неділі травня на вулицях ми вітали жінок із Всесвітнім днем матері, даруючи українкам квіти. У це радісне весняне свято ми щороку організуємо приємні емоції нашим матерям за дар життя, а шану до них плекаємо протягом року. Своєю чергою, ми нагадуємо владі, що матері з дітьми мають бути соціально захищені, а українська родина має стати пріоритетом для внутрішньої політики.

Наприклад, у Києві ми запропонували кличківській владі підтримати ініціативу, яка передбачає надання окремої матеріальної допомоги киянам розміром 10 000 грн

при народженні дитини.

Одним із фундаментальних напрямків депутатської діяльності має бути просвітництво. Кожен свідомий парламентар має більше спілкуватися з людьми, пояснюючи основи функціонування державного апарату.

За роки роботи у Верховній Раді Юрій Левченко мав честь виступати з лекціями перед молоддю в університетах та інститутах і проводити екскурсії у парламенті для школярів. Вкладати думки та розуміння справедливості, потреби цікавитися політикою у молоді роки – перспектива на майбутнє, аби з часом ми отримували все більше гідних депутатів.

Культурна спадщина народу має бути збережена і в головах українців, і на вулицях наших міст.

Для цього нашій команді доводиться рішуче відстоювати збереження історичного Києва, який перебуває під загрозою хаотичної забудови. На жаль, сторічні пам'ятники архітектури нині в занедбаному стані через недбалість чинної київської влади, і часто їх просто віддають під забудову заради комерційної вигоди.

Проте Київ ще можна врятувати - головне обрати Верховну Раду та міську владу представники яких би думали не про своє самозбагачення, а про добробут та культурну спадщину українського народу.

ЧОМУ ВАЖЛИВО, ЯК ГОЛОСУЄ НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

Вкрай важливим для країни та кожного українця є те, як голосують народні депутати. Так, прийняття законопроектів в інтересах олігархів, зокрема надання їм різного роду необґрунтованих податкових пільг, величезних преференцій за рахунок бюджетних коштів зумовлює постійну втрату Державним бюджетом багатьох мільярдів гривень, спричиняє ситуацію, коли переважна більшість громадян України ледве зводять кінці з кінцями, а в руках кількох найбагатших родин зосереджені майже всі національні багатства.

Варто наголосити на тому, що народний депутат України Юрій Левченко не голосував за жоден із законопроектів, який погіршував становище переважної більшості громадян України, положення яких йшли врозрід із принципами соціальної та національної справедливості, які суперечили Конституції

та іншим законам України, несли загрози для національної безпеки та державного суверенітету України. Якби так само голосувала більшість народних депутатів, очевидно, що ситуація в нашій державі була б якісно іншою.

З-поміж значної кількості законопроектів, прийняття яких мало негативні наслідки, варто виокремити найбільш одіозні. Це наступні законопроекти:

«Про внесення змін до Бюджетного кодексу України (щодо реформи міжбюджетних відносин)» № 1557 від 22.12.2014 (низка норм законопроекту не відповідають Конституції України, законопроект передбачає суттєве звуження соціальних гарантій для широких верств громадян);

«Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законів України (щодо податкової реформи)» № 1578 від 22.12.2014 (запропоновані законопроект змін податкової системи є соціально несправедливими і насамперед вигідні олігархам);

«Про житлово-комунальні послуги» № 1581-д від 10.12.2015 (законопроект погіршує становище переважної більшості споживачів житлово-комунальних послуг);

«Про ринок електричної енергії України» № 4493 від 21.04.2016 (законопроект вигідний олігархам, які володіють енергогенеруючими і енергорозподільчими компаніями, натомість він погіршує становище для громадян - споживачів електроенергії);

«Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу

України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів» № 6232 від 23.03.2017 (законопроект звужує конституційні права і свободи громадян, зокрема право на звернення до суду та захист своїм правам у суді);

«Про внесення змін до Бюджетного кодексу України» № 7116 від 15.09.2017 та «Про внесення змін до Бюджетного кодексу України» № 9084 від 17.09.2018 (положення законопроектів є економічно необґрунтованими та соціально несправедливими, низка положень законопроектів не відповідають Конституції України);

Також варто згадати про наступні законопроекти, прийняті нинішнім скликанням Верховної Ради, які містять цілу низку норм, що порушують конституційні права і свободи громадян, не відповідають положенням Конституції України: «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» № 2506а від 14.08.2015; «Про виконавче провадження» № 2507а від 14.08.2015, «Про Вищу раду правосуддя» № 5180 від 23.09.2016, «Про приватизацію державного майна» № 7066 від 04.09.2017 тощо.

Крім того, що Юрій Левченко не голосував за всі ці законопроекти, впродовж всієї діяльності парламенту VIII скликання ним велася активна робота щодо недопущення прийняття таких законопроектів. Зокрема тих, які розглядали й ух-

валювали з грубими порушеннями Регламенту Верховної Ради України (насамперед завдяки систематичним і масовим випадкам неперсонального голосування (так званого «кнопкодавства»).

Щодо цілої низки таких законопроектів Юрій Левченко подавав проекти Постанов про скасування рішення Верховної Ради України про їх прийняття. Ці так звані «зупиняючі постанови» суттєво гальмували процес ухвалення відповідних антинародних рішень і дозволяли суспільству дізнатися правду про діяльність олігархічної більшості у Верховній Раді.

Окремо слід зазначити, що саме парламент призначає уряд, який, у свою чергу, формує та реалізує державну політику в усіх сферах. Відтак вкрай важливим є те, за який персональний склад уряду голосують народні депутати. Слід підкреслити, що Юрій Левченко не голосував ні за уряд Яценюка, ні за уряд Гройсмана, так само він не голосував за генерального прокурора Луценка, спікерів Гройсмана і Парубія та інших одіозних високосадовців, призначення яких є компетенцією українського парламенту.

Отже те, як народний депутат України голосує, є ключовим для визначення: він дійсно представляє інтереси своїх виборців, служить народу України, чи він обслуговує інтереси олігархів та дбає лише про власну кишеню. Саме над цим питанням варто насамперед задуматися виборцеві, ставлячи позначку в бюлетені для голосування.

ЯК ОПОНЕНТИ НАМАГАЮТЬСЯ ОББРЕХАТИ ЮРІЯ ЛЕВЧЕНКА

Чим ближче до виборів, то тим більше бруду опоненти Юрія Левченка намагаються на нього вилити. Попри те, що Левченко кожен рік, впродовж своєї каденції, оприлюднює свою декларацію про майно і доходи, вороги все одно розповсюджують відверті вигадки про його статки, хоча Юрій пропрацював 4 з половиною роки народним депутатом живе так само в двокімнатній квартирі, разом з дружиною, як і раніше.

Через те, що Левченко активно допомагає киянам відстоювати свій життєвий простір і боротися проти незаконних забудов, які погіршують життя кожного киянина та руйнують місто, його опоненти розповідають, що Левченко займається вимаганням грошей у забудовників.

Проте, насправді немає жодного випадку, щоб Юрій кудись «зник» під час такої боротьби громади, а навпаки, на жаль, вже є випадки, де він фізично постраждав захищаючи інтереси киян. Більше того, спосіб життя та майновий стан Левченка чітко вказує на те, що

жодної такої «співпраці» з забудовниками він не веде.

Те ж саме стосується і побрехеньок про те, що він нібито народився в Москві, має там квартиру, а батьки нібито живуть у Москві тощо. Правляча олігархія почала розповсюджувати це все про Юрія, після того як він, захищаючи Конституцію запалив шашку у Верховній Раді України 6 жовтня 2017 року й привернув увагу до антинародної сутності законопроектів про федералізацію країни, які проштовхувала влада.

Але Левченко напевно перший український політик за останні 25 років, який виставив публічно ВСІ документи зі своєї біографії, починаючи від свого свідоцтва про народження й закінчуючи шкільним атестатом, університетськими дипломами й посвідченням капітана далекого плавання свого батька. З цими всіма документами та детальною біографією ви можете ознайомитися на його Інтернет сторінці та Фейсбук сторінках за цим посиланням:

<http://levchenko.in.ua/біографія>.

Тож народився Юрій Левченко 1 жовтня 1984 року у Вінниці в родині капітана далекого плавання Володимира Левченка, який 12 років працював на судах Міністерства морського флоту Радянського Союзу, переважно на Тихому океані, та вчительки біології та географії Наталі Левченко. Батьки проживають у Вінниці. Українець. Одружений.

Освіта вища. За спеціальністю – економіст-фінансист. У 2005 році закінчує економічний факультет Лондонської Школи Економіки та Політичних Наук (Лондонський Університет, Великобританія). В 2007 році закінчує магістратуру з управління в Магдебурзькому Університеті імені Отто фон Геріке (Німеччина). Під час навчання працює, по мірі здобутої освіти та досвіду, на багатьох роботах – від офіціанта до фінансового консультанта.

Одразу після закінчення навчання за кордоном повертається в Україну. В Києві проживає з квітня 2008 року.

З 2008 року по вересень 2011 працює в інвестиційній компанії

“КІНТО” – від фінансового аналітика до провідного експерта департаменту корпоративних фінансів.

З березня 2010 року по грудень 2014 – керівник Аналітичної служби ВО “Свобода”.

Тричі перемагав на виборах до Верховної Ради на 223 окрузі (Шевченківській район Києва), проте, шляхом нечуваних фальсифікацій, режим Януковича двічі спотворював волевиявлення народу. В 2014 році був обраний депутатом Київради перемигши на мажоритарному окрузі в Шевченківському районі.

З першої ночі – 21 листопада – на революційному Майдані. В ніч на 26 січня повертав народу Українській Дім, після чого був його комендантом до 2 березня. В ніч з 18 на 19 лютого під час головної спроби “Беркуту” силою розігнати людей, на відміну від інших політиків був з народом на Майдані до сьомої ранку.

26 жовтня 2014 року був обраний народним депутатом України по 223 мажоритарному округу (Шевченківській район Києва).

Громадська приймальня Юрія Левченка працює за адресою вул. Татарська, 3/2. Контактний номер телефону: 209-40-56 (дзвінки приймаються 11:00 - 18:00 по будням, в четвер до 20:00).